Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 7/2002 - 44 pàgines
Sessió ordinària del dia 28 de juny del 2002

El dia 28 de juny del 2002, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 37/2002, el qual, després d'haver estat modificat a l'inici de la sessió, ha quedat com segueix:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de desenvolupament dels principis bàsics de l'estructura i l'organització de la Universitat d'Andorra.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol opcional al Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona i d'acceptació de l'esmena a l'article 20, apartat 1, del Conveni.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de pesca i de gestió del medi aquàtic.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'ajuts a l'estudi.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional de 2 de setembre de 1993.

6- Informe anual del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2001.

7- Preguntes al Govern amb resposta oral. (segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General,

respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. Olga Forné Angrill
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències del Sr. Patrick García Ricart per trobar-se fora del país, i del Sr. Esteve López Montanya i Joan Albert Farré Santuré per trobar-se fora del país en representació del Consell General.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Enric Pujal Areny, Ministre de la Presidència i Turisme; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Jordi Visent Guitart, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial; Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia, i Xavier Montané Atero, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Havent comunicat la Comissió Legislativa d'Interior la fi de l'anàlisi de l'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2001, proposo la inclusió d'un nou punt en l'ordre del dia que seria el punt número 6 i que consistiria en l'informe anual del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2001.

Doncs, d'aquesta manera l'anterior punt número 6: Preguntes al Govern amb resposta oral, passaria a ser el punt número 7.

D'acord?

D'acord, moltes gràcies.

Doncs, comencem pel primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de desenvolupament dels principis bàsics de l'estructura i l'organització de la Universitat d'Andorra.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 24/2002 del 23 d'abril i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris alguna intervenció?

Sí, pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

De la mateixa exposició de motius del referit Projecte de llei se'n desprenen els motius pels quals es legitima clarament la necessitat de l'aprovació de la llei en qüestió.

El Projecte de llei de desenvolupament dels principis bàsics de l'estructura i l'organització de la Universitat d'Andorra pel que es dedueix en la referida exposició, i també de la lectura de la pròpia Llei d'universitats ja aprovada per aquest Consell General en la sessió del 30 de juliol de 1997, ve a complir l'imperatiu legal establert en l'article 9 de la Llei d'universitats que disposa que regularà per llei l'estructura i l'organització de la universitat pública estatal.

Complint aquesta finalitat la llei que es proposa a votació en aquesta sessió regula en el seu títol primer l'estructura de la universitat que es subdivideix en centres i àrees, i en el seu títol segon determina els òrgans de Govern, l'elecció i designació dels mateixos i les funcions d'aquests.

Es reserva per al títol tercer la regulació dels drets i deures del personal docent i no docent, així com finalment el títol quart estableix per necessitat el règim disciplinari, donant seguretat jurídica als administrats per la referida llei, a l'establir els tipus d'infracció i les conseqüents sancions així com el procediment sancionador que resulti d'aplicació.

Entenem, per tant, que la distribució d'aquests conceptes atorga garanties suficients i compleix amb les finalitats previstes com hem dit, en l'article 9 de la Llei d'universitats.

Regulant exhaustivament aquell mandat legal, la proposta de llei satisfà igualment la necessitat d'atorgar personalitat jurídica a la Universitat d'Andorra. Com veiem de la simple lectura de la Llei d'universitats, es desprèn que la Universitat d'Andorra fins a la data no

gaudeix de dita personalitat i autonomia, per quant no ha deixat d'ésser un servei adscrit al Ministeri d'Educació de Govern.

En l'article 10 de la Llei d'universitats, observem com atorga a la Universitat d'Andorra funcions acadèmiques i administratives, però no capacitat jurídica. Òbviament en la Llei d'universitats s'ha omès de dotar a dita institució de les característiques pròpies d'una entitat parapública, pel que hem d'entendre que fins l'actualitat ha format part de l'Administració general amb la promulgació del projecte de llei, determinant i necessari per a cobrir les antecedents mancances. El marc de les escoles que s'integren en la Universitat d'Andorra, quedarà adequat al nostre ordenament jurídic, no tan sols per atendre el mandat legal ja establert en la pròpia Llei d'universitats sinó també per tal d'harmonitzar-se amb altres lleis de posterior aprovació com per exemple la Llei de la funció pública.

Per tant, pensem que la proposició de llei, endemés de complir el mandat legal deduït de la Llei d'universitats, adequa a aquest nou context normatiu la regulació de l'estructura i l'organització de la Universitat d'Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata cap intervenció?

Pel Grup Lliberal? Sí, Sr. Daniel Mateu, teniu la paraula.

El Sr. Daniel Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de desenvolupament dels principis bàsics de l'estructura i l'organització de la Universitat d'Andorra s'estipula als efectes de complir l'imperatiu legal establert en l'article 9 de la Llei d'universitats aprovada pel Consell General en la sessió del 30 de juliol de 1997, la qual reserva a una llei específica la regulació de l'estructura i l'organització de la Universitat d'Andorra.

El que es vol amb aquesta Llei és, per una part, concretar l'estatut que té actualment la Universitat d'Andorra. Així, doncs, en el primer article d'aquesta Llei queda definida la personalitat jurídica pròpia de la Universitat d'Andorra, podent actuar, per tal de donar compliment a les seves finalitats, amb plena capacitat dins del marc de les lleis.

D'altra part, pretén també desenvolupar l'organització interna de la Universitat en referència a l'organigrama i als recursos personals de la mateixa.

El Projecte de llei va entrar al Consell General en data 22 d'abril de 2002, posteriorment es va obrir el període de presentació d'esmenes que va finalitzar el 15 de maig de l'any en curs. No es va presentar cap esmena per part dels grups parlamentaris presents a la Cambra, ni a l'articulat ni a la totalitat del text.

Aquest fet denota, sens dubte, l'acord total dels grups parlamentaris aquí representats amb aquest projecte de llei i, per tant, demano el vot favorable de tots els consellers dels grups parlamentaris amb l'objectiu que la Universitat d'Andorra continuï evolucionant amb la finalitat de donar resposta a la realitat social i econòmica del nostre país.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Només per acabar, volia dir que la postura del Govern d'Andorra ha estat d'anar desplegant el rang de llei de l'article 9 de la Llei d'universitats aprovada pel Consell General el 30 de juliol de l'any 1997, un article que reserva una llei específica: la regulació de l'estructura i de l'organització de la Universitat d'Andorra, dotant-la de personal jurídica pròpia, i marcant el desplegament de tot el funcionament intern. I només afegir -potser serà una afirmació de tota la Cambra- que durant aquests anys que funciona la Universitat d'Andorra fer un reconeixement a tots els professionals que donen aquest lligam, perquè dintre de les mancances d'estructura de l'edifici s'ha tirat endavant un projecte que el mereixia el país, i jo diria que s'ha guanyat un relleu important també a universitats veïnes.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Cap altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions i a la vista d'aquestes, si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment d'aquest projecte de llei?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 2.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol opcional al Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona i d'acceptació de l'esmena a l'article 20, apartat 1, del Conveni.

La proposta fou publicada en el Butlletí número 26/2002 del 3 de maig i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern? No? Al final?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt cap intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata? Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari vol expressar la seva satisfacció que, finalment, aquest Consell General aprovi aquesta ratificació del Protocol opcional del Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona, satisfacció que expressem de manera més sentida perquè podem recordar que va ser en la sessió del Consell del dia 9 de novembre de l'any 2000, que per una iniciativa d'una companya de la nostra formació política, es va aprovar per unanimitat de la Cambra, una Proposta d'acord que havíem presentat en aquest sentit. Proposta que precisament encomanava al Govern de portar a terme els tràmits necessaris perquè l'Estat andorrà figurés entre els estats signataris d'aquest Protocol.

Per tant, felicitació a tots els grups d'aquesta Cambra i al Govern perquè s'ha donat compliment a l'acord del Consell adoptat fa un any i mig, i que sorgia d'una iniciativa d'aquest costat de la Cambra.

En segon lloc, volem manifestar també que amb l'adopció d'aquest Protocol es dóna un pas més en afavorir la igualtat de fet entre els ciutadans del nostre Estat sense discriminació -o sense cap mena de discriminació- per raó de sexe.

Allò que s'afavoreix com sabem, és l'exercici d'un dels drets fonamentals que ja vénen reconeguts en la Constitució, i a partir de l'entrada en vigor d'aquest protocol qualsevol ciutadà o ciutadana podrà adreçar-se a títol individual o col·lectiu davant una comissió de les Nacions Unides en el supòsit que considerés que no s'estan respectant els seus drets en relació a aquesta qüestió.

El protocol dóna una via directa a la ciutadania en la defensa dels seus drets i estableix un procediment per aquest exercici de defensa.

Creiem que la majoria lliberal hauria de continuar en aquesta línia i que d'altres drets fonamentals siguin també protegits d'igual manera en els propers mesos.

En conseqüència, el nostre grup votarà favorablement aquesta proposta.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal intervé la Sra. Clara Pintat. Teniu la paraula.

La Sra. Clara Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

L'any 1996 el nostre país va adherir-se al Conveni de les Nacions Unides sobre l'eliminació de tot tipus de discriminació envers la dona, que entrà en vigor al Principat d'Andorra el 14 de febrer de 1997.

Aquest conveni forma part d'un conjunt de normes destinades a vetllar per la protecció més elemental dels drets humans en la nostra societat i en particular per la salvaguarda de la no proliferació de discriminacions entre homes i dones per raons de sexe.

Tant és així, que el 9 de juliol de 2001 el Govern d'Andorra va signar també el protocol opcional a aquest conveni, que permet a les persones, denunciar la vulneració d'algun dels drets protegits adreçant-se directament al comitè d'experts encarregat d'avaluar l'aplicació de les directrius del conveni mitjançant els informes presentats pels estats membres.

Posteriorment, durant la celebració de la vuitena reunió dels estats part al conveni, els països nòrdics van proposar l'adopció d'una

esmena a l'article 20, apartat 1, amb la finalitat de no limitar a dues setmanes a l'any el període de reunions del comitè sinó que allargar-ho el temps que sigui necessari. El període prèviament establert es considera insuficient atès l'important nombre d'estats signataris així com l'alt volum de feina del comitè per l'examen i recomanació dels informes.

Amb l'acceptació d'aquesta esmena es faculta el comitè per establir al llarg de l'any el nombre de reunions que li siguin de menester assegurant així una major efectivitat del seu funcionament.

Prova d'això és que en data d'avui, aquesta esmena ja ha estat acceptada per trenta estats, la majoria europeus.

La ratificació tant del protocol com de l'acceptació de l'esmena que avui sotmetem a l'aprovació del Consell General, demostra la clara voluntat del Grup Liberal i del Govern de vetllar per l'aplicació del Conveni i d'acostar-lo als ciutadans que en podran fer un ús de manera més directa.

La dignitat humana és intangible, un dels pilars de la Constitució andorrana i l'essència de tota societat justa. No discriminar envers la dona és un dels nostres preceptes, sobretot i en primer lloc, pel propi esforç de les interessades i, també s'ha de dir, pel recolzament legislatiu que rep del Consell General i també del Govern.

La creació de la Secretaria d'Estat de la Família al si del Ministeri de Salut i Benestar, denota la clara voluntat que ja vam manifestar en el nostre programa electoral, de portar endavant polítiques específiques envers la dona.

Així, els dies 10 i 13 de juliol de 2001 el comitè va examinar l'informe presentat per Andorra i efectuà recomanacions. Aquestes han de servir per marcar amb més precisió les línies d'actuació futures.

Per consegüent, amb la finalitat de continuar treballant en aquest sentit, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor de la ratificació del protocol opcional al Conveni sobre l'eliminació de tot tipus de discriminació envers la dona, així com l'acceptació de l'esmena a l'article 20, apartat 1 del conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir? No?...

Sí, Sra. ministra de Salut i Benestar teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

No, jo simplement el que voldria és en nom meu i en nom del Govern agrair a aquesta Cambra i a tots els grups parlamentaris, doncs, el seu vot favorable a la ratificació d'aquest protocol perquè encara ens queda molt camí per recórrer per assegurar, doncs, el desenvolupament total i el progrés de la dona en vistes a garantir l'exercici i el gaudi dels seus drets humans i de les llibertats fonamentals amb igualtat de condicions que l'home. I, per tant, doncs, crec que avui és una data important per seguir en aquest camí i des del Govern farem tot el que calgui, doncs, perquè la protecció de la dona hi sigui i perquè no hi hagi discriminació envers ella.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris? No?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions que hi han hagut, i si no hi ha cap objecció proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 3.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de pesca i de gestió del medi aquàtic.

L'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha estat publicat en el Butlletí número 32/2002 del 6 de juny.

El Sr. Miquel Alís Font nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient exposa l'informe.

Sr. Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, en el decurs de les reunions tingudes els passats dies 29 d'abril, 6 i 15 de maig, i 3 de juny, va analitzar el Projecte de llei de pesca i de gestió del medi aquàtic, i les esmenes presentades a aquest.

Al projecte de llei s'hi van presentar 17 esmenes: 7 per part dels Srs. Jordi Mas Torres, Josep Garrallà Rossell i Joan Monegal Blasi, consellers generals membres del Grup

Parlamentari Mixt; i 10 per jo mateix, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

De les 17 esmenes presentades 9 es van aprovar per unanimitat, 7 es van transaccionar i aprovar per unanimitat, i 1 va ser retirada.

Cal esmentar que en el decurs de l'anàlisi de l'informe del ponent els membres de la comissió, per coherència amb una esmena transaccional aprovada, van acordar per unanimitat incloure una disposició transitòria en el projecte de llei i, com a conseqüència d'aquesta inclusió, van aprovar dues modificacions en l'exposició de motius.

Finalment, vull citar el bon clima de treball i de diàleg que va regnar en les reunions de la comissió, i remarcar que cap esmena va ser votada negativament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt intervé la Sra. Olga Forné.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Després de l'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient que acabem de sentir del president de dita comissió nomenat ponent, poques coses es poden dir al respecte.

No obstant, com a representant en aquesta comissió de quatre consellers del Grup Mixt, m'agradaria en nom dels meus tres companys i en nom propi, ressaltar tres punts que al nostre entendre tenen la seva importància.

El primer d'aquests punts fa referència al conjunt del projecte de llei de pesca i de gestió del medi aquàtic que el Govern va trametre. Trobem encertat que en el moment de modificar l'anterior Llei de pesca del 5 de juliol del 1988, amb la conseqüent derogació d'aquesta darrera, s'hagi donat cabuda, de forma legislativa, a la protecció del medi aquàtic del Principat i s'hagin potenciat els mitjans per garantir la riquesa piscícola dels nostres rius.

A la vista de com s'han realitzat els treballs en el si de la comissió, creiem poder afirmar que aquest punt ha estat valorat de manera positiva per tots els membres representants.

El segon punt que voldríem ressaltar és el nombre d'esmenes aprovades per unanimitat o transaccionades i posteriorment aprovades per unanimitat. A ningú li escaparà que de les 17 esmenes en total, cap d'elles hagi obtingut la menció de no aprovada.

No creiem que sigui notori en aquest estadi de la present legislatura, ni en l'examen de cada projecte de llei, explicar les diferències polítiques que existeixen en el si del Consell General. El que sí creiem rellevant, i aquest projecte de llei n'és un bon exemple, és subratllar el fet que tots i cadascun dels membres de la comissió hem treballat amb l'objectiu de què el país disposi d'una llei amb la total seguretat que no obeeix a tendències o majories del moment, sinó que des de la nostra responsabilitat com a legisladors, hem sabut aplicar l'interès del país per sobre de qualsevol altra consideració.

Si bé és cert que la proposta de llei va ser presentada pel Govern, del que avui ens podem felicitar és de sotmetre a examen un text que tots plegats ens podem fer nostre amb el profund convenciment que la decisió del Ple s'adequarà aritmèticament al desenvolupament dels treballs de la comissió i a les seves conclusions.

Per acabar, amb els punts en els que avui volíem posar èmfasis, i sense entrar en el detall del que ja es va tractar en el si de la comissió, només apuntarem aquí que l'aprovació de certes esmenes que podien semblar delicades, garanteixen encara més que aquesta llei sigui avui, però també demà, del tot aplicable.

En el mateix sentit, i sense perdre de vista que de tots els requeriments que ha de complir un text legislatiu, el més lògic és que sigui àgil i congruent amb el que pretén legislar, també hem de vetllar en el fet que un article d'una certa llei no pretengui cobrir atribucions que altres textos més escaients no preveuen de manera explícita.

Amb el resultat de suprimir el comís dels mitjans de transport del procediment sancionador, que ja va ser abastament i llargament debatut en el si de la comissió, enteníem que podíem retirar una esmena atenent que l'objecte i la finalitat de l'article tal i com el presentava el Govern quedava llavors ben acotat, definit en el temps i no donava, ni

donarà lloc, en els termes exposats, a superposició o duplicitat de funcions.

En conclusió, i a mode únicament d'anticipar la nostra decisió, podem avançar que votarem a favor del Projecte de llei de pesca i de gestió del medi aquàtic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El Consell General va ratificar el Conveni de Berna realitzat a iniciativa del Consell d'Europa el 22 de juny del 2000. Aquest Conveni té com a finalitat la conservació de la vida salvatge i del medi natural a Europa.

Uns mesos abans, però adaptant-se ja a aquest Conveni el 13 d'abril del 2000 aquesta mateixa Cambra aprovava per unanimitat la Llei de caça avui vigent.

Ara, dos anys després aprovarem el Projecte de llei de pesca i de gestió del medi aquàtic, llei que ha de substituir la del 5 de juliol del 1988.

Aquest projecte de llei tracta de regular l'exercici de la pesca, fomentar, protegir i conservar els recursos piscícoles en tots els rius i estanys de les Valls assegurant la preservació de la fauna i de la flora aquàtiques i dels seus hàbitats naturals.

L'àmbit d'aplicació d'aquest projecte de llei va més enllà del propi pescador i concerneix també totes aquelles persones que realitzen actuacions que afecten els recursos piscícoles i els ecosistemes aquàtics.

Per tal de progressar encara més i d'adaptar la nostra legislació a la legislació dels països veïns, el Partit Socialdemòcrata ha presentat 10 esmenes a aquest projecte de llei, totes elles aprovades o transaccionades per la comissió.

L'esmena de modificació a l'article 16 té per objecte fixar per llei, el cap baix del cabal ecològic mínim dels nostres rius.

L'esmena de modificació a l'article 26 prohibeix conservar i transportar més exemplars de fauna aquàtica que els que reglamentàriament es puguin pescar per dia i pescador. Es pretén d'aquesta manera evitar els abusos d'alguns pescadors que romanen més d'un dia als rius de les nostres muntanyes.

Tal com es diu en l'exposició de motius, la realització del Pla de sanejament de les aigües d'Andorra té per objectiu millorar la qualitat dels rius del país. Això permetrà també augmentar en qualitat i en quantitat el domini de la pràctica de la pesca. Desitgem, doncs, que aquest pla de sanejament estigui enllestit quan abans millor.

Una nova llei hauria de regular altres paràmetres que tenen també la seva influència en el medi aquàtic i que són entre altres: el pas dels pescadors, les amplades, la modificació dels marges, el cobriment, la variació, i l'estancament del curs d'un riu.

El control del compliment de la present llei s'atribueix al Cos de Banders amb unes atribucions ben definides a l'article 38. No dubtem en cap moment de la responsabilitat d'aquest cos per fer-la complir sense excés de zel, però fermament, i desitgem que l'autoritat competent els empari en la realització de la seva difícil tasca.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal té la paraula la Sra. Olga Benazet.

La Sra. Olga Benazet:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de pesca i de gestió del medi aquàtic, sotmès avui al Consell General, es basa en una adaptació de les normatives vigents al Principat, tant en matèria de pràctica de la pesca, com de la preservació del medi aquàtic.

L'evolució que ha sofert la pràctica de la pesca, esdevenint una activitat d'oci i de contacte amb la natura comporta la necessitat de regular el seu exercici i alhora, de protegir els recursos piscícoles del país.

El nou marc de desenvolupament de la pesca ha de permetre la creació de noves figures de gestió i de protecció de les poblacions piscícoles dels rius i estanys. Es pretén obtenir una organització de la pesca, conciliant tècniques modernes i tradicionals, garantint la preservació de les poblacions de fauna aquàtica mitjançant plans de gestió.

Es crea la Comissió de seguiment de la pesca amb l'objectiu de fer partícips de l'organització,

de la gestió i de la planificació de la pesca als diferents estaments relacionats amb la pesca a Andorra.

La gestió de les poblacions piscícoles i de la fauna aquàtica s'integra dins del marc del Conveni de Berna, ratificat pel Principat d'Andorra el mes de juny del 2000, amb la finalitat d'assegurar la conservació de les espècies i dels seus hàbitats naturals.

Els hàbitats naturals de les espècies de fauna i flora aquàtiques pateixen sovint agressions que causen danys irreversibles al seu ecosistema.

El creixement urbanístic del país comporta un aprofitament acurat de l'espai, sent necessària, en la majoria dels casos, la construcció de murs de canalització en els marges del riu. Amb aquestes infraestructures els marges del riu perden un important valor biològic i un rol preponderant en l'ecosistema aquàtic. El riu i el medi aquàtic en general esdevé un espai reduït amb l'única funció d'evacuació de les aigües, perdent part o tota la seva riquesa biològica.

Mitjançant la regulació d'aquestes obres que modifiquen els marges i el llit dels cursos i masses d'aigua es vol potenciar la funcionalitat d'aquests hàbitats naturals.

Els projectes de modificació de l'hàbitat aquàtic comporten una avaluació de l'impacte ambiental amb la finalitat de considerar les espècies i els medis aquàtics en el moment de decidir sobre la viabilitat del projecte.

Avui dia utilitzem l'aigua en una multitud de funcions. La seva utilització com a recurs il·limitat i sense concedir-ne al just valor les conseqüències pel medi natural comporta un greuge important per a les generacions futures.

L'aigua és un bé providencial i tenim el deure de protegir-la. L'aigua és font de vida. La seva mancança o raresa perjudica el medi natural i amb més èmfasi el medi aquàtic. Considerant aquest factor s'instaura la noció de cabal ecològic mínim.

Pels cursos d'aigua del Principat circularà un cabal ecològic mínim, garantint l'evolució biològica natural de les poblacions de fauna i flora aquàtiques i les diverses servituds relacionades amb la utilització de l'aigua.

La prohibició i el control d'abocaments de qualsevol mena en el medi aquàtic són eines essencials per preservar la qualitat dels ecosistemes i dels paisatges.

Amb aquestes mesures el medi aquàtic, i el paisatge en general, es veuran sens dubte millorats, així com la nostra qualitat de vida.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquesta Llei de pesca i de gestió del medi aquàtic adapta la Llei de pesca del 5 de juliol del 1988 als conceptes de gestió i de protecció del medi aquàtic més avançats i als principis del Conveni de Berna que Andorra va ratificar l'any 2000.

Les innovacions més importants a recalcar respecte a la norma anterior són les següents: es defineix l'objecte de la llei que inclou la regulació de la pràctica de la pesca però també la protecció de l'ecosistema aquàtic, indispensable per a la conservació de les poblacions de fauna i flora; s'amplia l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei a les parts no pescadores, que per la seva acció puguin afectar el medi aquàtic; s'imposa que la llista de peixos i altres espècies pescables no estiguin en contradicció amb la llista d'espècies protegides de l'annex II del Conveni de Berna; permet l'aplicació de plans de gestió de les poblacions aquàtiques (regulació del nombre de pescadors, del nombre de captures, repoblacions). La gestió de les poblacions piscícoles permet la seva protecció mitjançant els vedats de pesca i la pesca sense mort i la seva regulació o el seu foment mitjançant els acotats; es crea, també, la Comissió de seguiment de la pesca amb l'objectiu d'implicar els pescadors en la seva gestió; es mantenen les línies de protecció del medi aquàtic de la llei del 1988, però afegint l'obligatorietat de mantenir un cabal ecològic mínim i l'obligació que totes les obres que afectin el medi aquàtic vinguin acompanyades d'un estudi d'impacte ambiental i siguin autoritzades pel Govern; i s'atribueixen les funcions d'inspecció i de control al Cos de Banders pel que fa la pràctica de la pesca i a aquest mateix cos i als agents d'inspecció del ministeri responsable de la pesca pel que fa al control de les obres i de les captacions que afecten el medi aquàtic.

Esperem que totes aquestes noves disposicions i l'acompliment del Pla de sanejament d'Andorra amb l'entrada en funcionament de totes les depuradores l'any 2004 ens ajudin a recuperar i preservar la qualitat que es mereixen els nostres ecosistemes aquàtics d'alta muntanya.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, si no hi ha objeccions proposo l'aprovació del projecte de llei per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt següent, punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'ajuts a l'estudi.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports ha estat publicat en el Butlletí número 36/2002 del 19 de juny i s'hi ha presentat una reserva d'esmena per part del Sr. Francesc Casals Pantebre.

La Sra. Maria Lluïsa Puig Montes exposa l'informe en substitució del Sr. Patrick García nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports.

Sra. Maria Lluïsa Puig teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports va analitzar el Projecte de llei d'ajuts a l'estudi i les esmenes presentades a aquest en el decurs de les reunions tingudes els passats dies 22 i 29 de maig i 5, 7 i 14 de juny.

El bon clima de treball que hi va haver en les reunions de la comissió, va afavorir el diàleg i l'entesa entre els membres de la mateixa.

Al projecte de llei es van presentar 73 esmenes: 25 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 22 per part del Sr. Patrick García i 26 per part dels Srs. Jordi Mas, Josep Garrallà, Joan Monegal i Olga Forné.

De l'informe de la comissió, només destacar, que de les 73 esmenes presentades: 13 van ser aprovades per unanimitat, 2 aprovades per majoria, 24 transaccionades i aprovades per unanimitat, 7 retirades i 27 no han estat aprovades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Doncs, bé, acabada l'exposició de l'informe i abans de procedir al debat i a la votació del projecte de llei en la seva globalitat, intervé el Sr. Francesc Casals Pantebre per exposar la reserva d'esmena... per defensar la reserva d'esmena.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Durant els treballs de la Comissió Legislativa d'Educació sobre la Llei d'ajuts a l'estudi el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha vist aprovades 4 esmenes amb el seu redactat original; 10, després, de la transacció, i rebutjades 10 més.

D'aquestes darreres, tot i que considerem que totes haurien contribuït a millorar la llei, només hem fet reserva de la número 55 que considerem determinant.

En aquesta esmena es demana la supressió de l'article 28 amb tot el seu contingut. L'article 28 "Selecció de sol·licituds" diu el que segueix: "Si la disponibilitat econòmica no permet fer front a totes les sol·licituds de crèdit, el ministre competent en matèria d'ensenyament pot decidir de fer-ne una selecció aplicant els criteris establerts per a l'atorgament de les beques per ensenyament superior de primer cicle". Amb aquesta finalitat ha de demanar a les persones sol·licitants l'aportació de la documentació corresponent.

Demanem que sigui suprimit aquest article perquè vulnera, al nostre entendre, el principi fonamental d'igualtat de tothom davant de la llei.

Diem que no és admissible que la concessió de crèdits a l'estudi quedi supeditada en última instància a la discrecionalitat del ministre de torn.

Tothom que compleixi les condicions que la llei estableix té dret de veure satisfeta la seva demanda, i el Govern té l'obligació de donar-se

els mitjans necessaris per a finançar aquelles mesures o disposicions que ell mateix ha proposat en un projecte de llei.

D'altra banda, el redactat que proposem suprimir, vulnera també, al nostre entendre, el principi de seguretat jurídica per quant amb aquesta discrecionalitat sempre hi pot haver la introducció d'algun concepte d'arbitrarietat a la concessió dels crèdits.

Una de les esmenes del Grup Parlamentari Socialdemòcrata aprovades a la comissió és la número 31 de supressió de part del punt II de l'article 16: "Procediment d'atribució" que establia la mateixa arbitrarietat en relació a l'atribució de beques que l'article 28 ho fa pels crèdits.

Si la majoria liberal va acceptar l'esmena, tot i tractar-se de diners per beques -o sigui a fons perdut- es fa difícil d'entendre que no accepti el mateix principi pels crèdits que són això... crèdits! o sigui, diners destinats a ser recuperats.

Si he de dir la veritat, entenem poc que s'hagi acceptat l'esmena pel que fa referència a les beques i que no s'accepti la mateixa esmena pel que fa referència als crèdits d'estudis.

És per aquestes raons que demanem al Consell General un vot afirmatiu a favor de l'esmena per restablir la coherència dins del text de la Llei d'ajuts a l'estudi.

He dit, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris el Govern vol intervenir?

Després?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt té la paraula la Sra. Olga Forné.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

En l'exposició de la postura que adoptarem respecte a la reserva d'esmena, començarem per notar que es pot fer un paral·lelisme entre els articles 16 i 28 del Projecte de llei d'ajuts a l'estudi.

Si bé, cada un es refereix de manera diferent a l'atorgament de les beques i als crèdits d'estudis respectivament, ambdós tenen un punt en comú. Es tracta ni més ni menys de la constància per escrit i en un text de llei del fet que en certs casos aliens als requisits específics de sol·licitud d'una beca o d'un crèdit d'estudis, una persona que argumenta la necessitat de la seva demanda i que compleix totes les condicions prèvies a l'obtenció de l'ajuda es pot quedar finalment sense rebre l'ajut per motius de manca de disponibilitat econòmica del Govern d'Andorra.

Pel que fa a l'apartat de les beques, aquest punt ja va quedar resolt en comissió de manera unànime transaccionant una esmena, donant a la vegada, més garanties d'obtenció a la persona sol·licitant i satisfactòriament meritòria de l'ajut, en conformitat amb els requisits marcats per la mateixa llei.

Amb el referent del paral·lelisme al que hem fet esment en la nostra introducció, l'esmena que avui es sotmet a examen, guarda congruència, tant pel que fa a la motivació com pel que fa a l'objecte, amb la primera que va reunir un acord dels membres de la comissió.

Confiem, doncs, que avui l'únic grup parlamentari que en comissió es va pronunciar en contra d'aquesta esmena que ha motivat una reserva, tingui un parer diferent, atès el precedent ja mencionat en la primera part de la nostra exposició i atenent alhora, que hagi pogut analitzar amb més deteniment les possibles repercussions, reorientant així el seu criteri.

Trobem imprescindible tanmateix, subratllar que es tracta en aquest cas dels crèdits d'estudis, en quina llei ja es preveu el posterior desplegament reglamentari de les modalitats de retorn. Motiu aquest darrer, ens referim explícitament al retorn del crèdit, que justifica per si sol i àmpliament que sigui difícil per part d'un ens públic no orientat a la consecució de resultats financers, i que a priori no basa les seves actuacions en les normes purament financeres, de justificar i motivar la denegació del crèdit.

Amb l'esperit que ha estat elaborada aquesta llei que contempla els apartats de beques, crèdits d'estudi i premis, el Govern ha de garantir els recursos financers dels conceptes que pretén legislar, sense donar lloc a cap altra exclusió que no sigui senzillament el fet que la persona sol·licitant no reuneix els criteris d'obtenció.

Podríem formular la frase anterior d'una altra manera, aconsellant al Molt Il·lustre Govern que no proposi lleis de caire social i amb una

gran acceptació popular, promovent l'accés a l'educació i formació dels nostres joves quan després ha de preveure excepcions degut a la seva manca de previsió.

La nostra postura en aquesta sessió del Consell respecte a l'examen de l'esmena 55 de l'informe del ponent és la mateixa que la que vàrem tenir en el si de la comissió i conseqüentment mantindrem el nostre vot a favor de l'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Liberal té la paraula la Sra. Maria Lluïsa Puig.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a la reserva d'esmena número 55, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, en la que es fa referència a la supressió de l'article 28 del nou Projecte de llei d'ajuts a l'estudi, el Grup Parlamentari Liberal, exposa, a continuació, els motius pels quals pensa que no s'ha de tenir en consideració.

L'estructura del nou projecte de llei, divideix els ajuts públics de l'Estat, en tres tipologies: beques, crèdits i premis nacionals.

És precisament en l'apartat dels crèdits a l'estudi on rau el problema. Entén el Govern que independentment dels factors econòmics del sol·licitant de les beques o crèdits, s'ha de poder permetre a tot jove, que desitja prosseguir els seus estudis, sol·licitar un crèdit a l'estudi, que com a tal haurà de retornar-se sempre en condicions favorables per l'estudiant.

La voluntat d'independència del jovent és un factor determinant a l'hora de valorar aquest aspecte, però també la seva responsabilitat i l'aprofitament òptim dels mitjans que es posen al seu abast, és a dir, s'ha volgut potenciar en els joves el sentiment de responsabilitat davant el repte d'afrontar els estudis superiors, amb voluntat d'emancipació o d'independència econòmica o personal.

De la mateixa manera que l'Estat garanteix l'atorgament d'una beca, a qui realment ho necessiti en el primer cicle universitari, el crèdit es converteix en una ajuda addicional, que pensem que l'Estat ha de posar a l'abast dels estudiants, cercant els mecanismes necessaris de cofinanciació.

No obstant, l'Estat no pot arrogar-se a la funció creditícia sense cap mena de límit, ja que seria negar l'existència mateixa dels límits pressupostaris sotmesos a aquesta Cambra. Per aquest motiu, en el si de la comissió, es va debatre intensament aquest punt, avui objecte de reserva d'esmena per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i finalment es va mantenir la filosofia del text inicial, que permetrà, si es veuen superades les previsions pressupostàries, l'aplicació dels mateixos criteris d'atorgament de beques -criteris admesos per la totalitat dels grups parlamentaris representats en la comissió- i per tant, la prelació de crèdits a l'estudi, en atenció a les necessitats dels sol·licitants.

Per tant, seria desitjable, que el Govern promogués les accions per cercar les fórmules de financiació externes per a què es pugui fer front als crèdits a l'estudi sense l'al·ludida vinculació pressupostària, que comporta forçosament una limitació dels fons disponibles.

Des del Grup Parlamentari Liberal, els encoratgem a fer-ho immediatament, però, aplaudim també la postura responsable de no oferir allò que no és possible i prioritzar si és necessari a les persones que més ho necessitin.

Per tant, d'acord amb l'exposat, i tal com va ésser ja expressat pels representants del Grup Parlamentari Liberal, en el si de la comissió, no podem votar favorablement a la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, el Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Només volia expressar per part del Govern el recolzament a la no acceptació de l'esmena reservada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El motiu és que la realitat dels crèdits d'estudi s'allunya de la filosofia de les beques. Si les beques es conceben per ajudar a qui realment ho necessita els crèdits apareixen com un ajut de més, que permet l'estudiant de fer front als seus estudis universitaris.

No oblidem que amb la nova llei el primer cicle universitari queda cobert amb la beca ja que

l'Estat garanteix la gratuïtat d'aquests estudis als més necessitats.

Fent un balanç de les demandes de crèdit que han estat sol·licitades amb la Llei de beques vigent fins avui, els resultats dels darrers quatre anys han estat els següents: l'any 1998-1999: 53 sol·licituds i 48 atorgades; l'any 1999-2000: 46 sol·licituds i 42 atorgades; l'any 2000-2001: 45 sol·licituds i 34 atorgades i l'any 2001-2002: 36 sol·licituds i 35 atorgades.

Cal dir que els crèdits denegats ho van ser per no complir requisits per manca de la documentació sol·licitada o per renuncia del mateix sol·licitant.

Per tant, en els darrers anys la partida pressupostària de l'Estat ha permès fer front a la totalitat de les demandes dels crèdits d'estudi.

Tanmateix el Govern pren nota de la proposta del Grup Parlamentari Lliberal en referència a cercar noves fórmules de financiació externes per poder fer front d'una manera oberta, i atendre la totalitat de demandes de crèdits a l'estudi sense que el pressupost de l'Estat, aprovat en aquesta Cambra, sigui un impediment a l'hora d'atorgar tots els crèdits sol·licitats.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Francesc Casals pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El que demanem en aquesta esmena no se m'ha contestat ni per una banda ni per l'altra. L'única cosa que diem per aquesta llei, que és la que debatem avui -però, també, per a qualsevol altra- és que el Govern estableix un sistema d'ajuts en la mesura que sigui i, al nostre entendre, té l'obligació de donar-se els mitjans per finançar-la.

No prometre allò que no és possible... doncs, si no és possible, no ha de ser-ho a la llei. Sinó, em sembla a mi, que és promulgar una llei i donar esperances a la gent, sabent que no tothom hi tindrà accés, tot i que compleixi els requisits de la llei. Els números que em doneu d'aquests anys passats, i em dieu que les sol·licituds han estat rebutjades per manca de documentació, això és el més normal del món -només faltaria que els donéssiu a tothom! Després el Govern, en la llei, i en els reglaments, aquests hauran de ser els que posin les barreres, els criteris de selecció que vulgui. Però, el que diem, és que al final, tothom que compleixi els requisits que la llei exigeix, ha de tenir dret a allò que demana, sinó estem davant d'un principi d'arbitrarietat, i algú que, -repeteixo- que hagi complert tot allò que se li demana i que no tingui dret a allò que sol·licita, això, a nosaltres ens sembla que no té lloc en un text de llei.

Si no és possible no ho posem a la llei, però si hi és, el Govern ho ha de finançar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part dels grups alguna altra intervenció? No?

Per part del Govern? Tampoc?...

Sí, Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, el que nosaltres pretenem amb la llei, penso que està realment expressat. Pensem que la llei està matisada en tres aspectes molt diferenciats, i el que l'Estat ha de garantir -que és la part de les beques- és garantir i assumir la totalitat de les demandes, que per exemple estan presentades, i per reglament veure quines són les prioritats de cada cas que ens trobem.

Però, sí que la filosofia de la llei a nivell de crèdits, pensem que no va en aquest mateix camí. Per exemple, que els crèdits són una aportació que es fa a estudiants, una aportació que es fa justament a la llibertat dels estudiants perquè puguin realment, doncs, sentir-se recolzats -o per exemple, si no volen estar lligats al seu fons més directe: pares, etc- Per tant, donem aquesta oportunitat dels crèdits però pensem que l'Estat no ha d'assumir el fet dels crèdits perquè ja ho assumeixen a nivell de les beques abans mencionades.

Per tant, els crèdits pensem que són un ajut. A més a més, la filosofia establerta a nivell de les demandes de crèdits s'està assolint, i pensem en els mecanismes o en les altres formes de finançament compartides que hi podem arribar al cent per cent.

I mirem, també, el retrocés d'aquests últims anys, per exemple l'experiència demostra que qualsevol estudiant que ha demanat un crèdit -i l'ha tornat sense cap problema- i també s'han atorgat tots els crèdits que s'han estipulat.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Només per recordar que l'article 16.2 del qual es va acceptar l'esmena i està modificat, però amb el text que va entregar el Govern deia que les beques -i no els crèdits-... les beques s'adjudicarien en funció de la disponibilitat pressupostària...

Vull dir, aquesta filosofia que m'expliqueu de diferenciar els crèdits de les beques, em sembla molt bé, però amb el projecte que vau presentar si no s'hagués esmenat hi havia la mateixa discrecionalitat pel que fa a les beques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Govern?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria... potser del que diré ara també valdrà pel que parlarem després de la discussió de la llei, però es tracta de la filosofia de la llei, i aquí és cap a on anem, i per això crec que li hem contestat, i se li ha contestat adequadament.

Aquí, es tracta que el Govern no hagi de substituir-se completament a la part de possibilitats econòmiques de la gent que pot i, aquesta és la filosofia bàsica de la llei.

Abans, com era natural, la primera idea de beques era prou avançada en el seu moment en aquest país, però la següent era... havia de ser aquesta. No havien de ser beques per a tothom sinó beques per als que realment les necessitin i igualment pels crèdits, també, necessàriament per a tothom.

Jo no parlaria d'arbitrarietat o d'altres coses així.

Discriminació?... Bé, es pot dir, hi pot haver discriminació necessària, positiva, activa. Discriminació a favor de les persones que més necessitin tant beques com crèdits. Això haurà de ser així perquè sinó tornaríem a caure en "beques per a tothom", i en això vostès estan d'acord en què no era bo. Tothom està d'acord en què no era una bona manera, en aquest moment, de contemplar a les persones amb famílies amb gran capacitat econòmica, les quals podien demanar una beca igual que una persona amb necessitats econòmiques, i que aquestes beques per la seva quantia eren insuficients netament per arribar a pagar la despesa sobretot fora d'Andorra, amb estudis a fora.

Jo crec que aquesta és la filosofia i segurament aquest debat el tindrem a continuació, més enllà de l'esmena que vostès reservaven.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Dallerès pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, únicament per dir que jo discrepo totalment del que acaba de dir el Sr. cap de Govern i que quedi clar de què no comparteixo el que ha dit; ha dit que: "Tothom compartia..." i jo no comparteixo l'aplicació de la llei anterior.

Però, tornant al debat llegiré exactament el que diu l'article 28: "Si la disponibilitat econòmica no permet fer front a totes les sol·licituds de crèdits... -i subratllo- el ministre competent en matèria d'ensenyament pot decidir de fer-ne."... Si això no és arbitrarietat, què és?

Nosaltres el que demanem és que dins del decret que fa el Govern en el moment de les publicacions els criteris que hi ha són vàlids per a tothom, i no és el Sr. ministre de torn -com Déu pare omnipotent sobre la terra decideix-, que llavors decidirà quins són els bons i els dolents. És a dir, un cop els criteris establerts, tots els que tenen els criteris hi tenen dret. Punt. I, això no s'està contestant ni per part del Govern, ni per part del Grup Liberal.

Em sembla que la intervenció que ha fet la Sra. Olga Forné ha quedat molt clara, era molt clar l'exposat, potser *inclús* més que el que hem fet nosaltres, però, no se'ns està contestant al que

hem dit, i a la base del debat. És aquesta frase, no és res més... aquí diu: "Independentment de com s'hagi presentat el decret... després el ministre pot decidir" en funció d'uns criteris que no són els criteris que hi ha al decret... No ho entenem!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern heu demanat la paraula?

El Sr. cap de Govern:

Sí.

El Sr. Dallerès al final ha completat la primera part de la lectura, ha llegit la primera frase de l'article 28 i, al final, només ha passat per sobre de la segona: "El ministre pot decidir de fer-ne una selecció, però, aplicant els criteris donats per l'atorgament de les beques per ensenyaments superiors de primer cicle.".

Això conforma, ja, un marcatge durant el qual el
Sr. ministre no és Déu tot poderós, en cap moment per fer això. Em sembla que això és suficient a més a més, desenvolupat quan hagi de ser-ho, seguint aquests criteris que els marcarà la llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès, per una última intervenció, si us plau.

El Sr. Josep Dallerès:

Els criteris aquests de la segona part són els que estan al decret.

És justament, la part de dalt de l'article 28 que permet fer extracció d'aquests criteris.

Gràcies Sr. síndic...

... Això és el que entenem nosaltres.

El Sr. síndic general:

Bé, Sra. Olga Forné teniu la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

A la vista de les explicacions que ens han donat tant el grup parlamentari com el Govern, que no ens satisfan en absolut, i a la vista també, del que acaba de llegir el Sr. cap de Govern, a mi m'agradaria que em digués com motivarà la denegació del crèdit sabent que és un import que es retorna i que els criteris d'obtenció i d'atorgament ja estan establerts en la mateixa llei.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no li puc dir ara com es redactaran aquestes hipotètiques denegacions. Jo desitjaria que no n'hi hagués, i voldrà dir que hi haurà disponibilitat per fer-ho, i a més la Sra. Lluïsa Puig ha parlat de què ha instat el Govern a fer el possible per trobar mitjans per finançar suficientment tots els crèdits que es puguin presentar.

Aquesta és la voluntat, el que passa és que una cosa es vulgui fer ja i que quedi clar, i una altra és obligar-se a tenir-ho fet ja tot des del primer moment, tenint en compte els números que hem llegit abans aquí. No estem parlant aquí d'una discriminació envers moltíssima gent perquè no serà així.

Jo penso que és així.

Ara, una vegada s'hagi... en fi, espero que no! Però, si alguna vegada s'ha de rebutjar un crèdit, els motius sí que hi seran, i en aquell moment podrem al·legar-los perquè estaran continguts primer en la llei i després en el decret o reglament d'aplicació.

El Sr. síndic general:

Bé, una última intervenció Sra. Olga Forné, si us plau.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Ja com a última intervenció.

Precisament perquè el Sr. ministre ens ha recalcat que no hi havia cap precedent fins a la data, i perquè vostè també ens acaba de recalcar, doncs, de què es seguiran tots els requisits per a l'atorgament dels crèdits, i no veig perquè. En tot cas, sí que trobem gravíssim que això consti en una llei, que per manca de

disponibilitat econòmica no es donaran els crèdits.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Cap altra intervenció'

Bé, doncs, havent estat demanada procedirem a la votació de l'esmena reservada.

Sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena i, per tant, doncs, aprovació del text tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

Sra. Clara Pintat Rossell : No
Sr. Emili Prats Grau : No
Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No
Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
Sr. Roc Rossell Dolcet : No
Sr. Guillem Valdés Alemany : No
Sr. Miquel Alís Font : Sí
Sr. Francesc Areny Casal : No
Sr. Josep Areny Fité : No
Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
Sra. Olga Benazet Dolsa : No
Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
Sr. Jordi Daban Alsina : No
Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
Sra. Olga Forné Angrill : Sí
Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
Sr. Marcel Llovera Massana : No
Sr. Antoni Martí Petit : No
Sr. Jordi Mas Torres : Sí
Sr. Daniel Mateu Melción : No
Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
Sr. Càndid Naudi Mora : No
Sr. Marc Pintat Forné : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari vol procedir al recompte si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

9 vots positius, 16 negatius.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté, doncs, el text tal com ha sortit de la comissió.

Abans de procedir a la votació del projecte de llei, algunes intervencions per part dels grups parlamentaris?

Per part del Grup Mixt?

Per part del Grup Socialdemòcrata?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu... Perdó! Sra. Olga Forné... Sí?

Sra. Olga Forné, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Davant la necessitat de modificar l'anterior llei del 1992, i tan sols un any i escaig després de les eleccions generals, en les quals en la seva fase prèvia de la campanya electoral, almenys nosaltres quatre apuntàvem una reforma a fons que permetés adequar els barems amb la realitat. Estem avui davant l'oportunitat de pronunciar-nos sobre un text que la societat andorrana demanava de manera insistent.

Addicionalment, es tracta d'un nou text de llei que ha motivat un gran nombre d'esmenes i que ha permès als diferents grups parlamentaris del Consell General de revisar-ne de manera acurada tots els articulats, malgrat que no sempre el resultat de la votació hagi estat el que es comptava.

No entrarem en aquesta sessió a analitzar de nou a fons el text, però sí que farem dues observacions.

La primera valoració que esmentarem, és de caire positiu malgrat el fet de què no s'hagi, finalment, aprovat la reserva d'esmena. Subratllem que els diferents apartats del projecte de llei segmentats en beques, crèdits d'estudi i el premi nacional, aporten al nostre entendre, una millora considerable respecte a l'anterior llei. Tanmateix, aquest projecte de llei representa un canvi rotund en l'adjudicació dels ajuts, que de ben segur satisfà el conjunt de la societat, atenent així cada necessitat per la quantitat que realment representa, i conseqüentment suprimint aquells casos en què l'ajut era insignificant i, per tant, llargament insuficient.

La segona valoració que farem, té malauradament una connotació negativa, ja que, en el moment de la votació d'una llei que tota la societat fa temps que en reclama una profunda reforma, i que representa un valor afegit qualitatiu en l'accés i en les oportunitats d'educació del nostre jovent, difícilment es pot entendre que el president de la Comissió Legislativa d'Educació, Joventut i Esports es desmarqui amb la seva absència.

Els que avui som presents assumirem la nostra responsabilitat davant del poble andorrà, i nosaltres quatre ens pronunciarem a favor del projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió del Consell General del passat dia 18 d'abril, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va sotmetre a la consideració de la Cambra una Proposició de llei de modificació de la Llei de beques. En nom del meu grup parlamentari, vaig defensar la proposició de llei argumentant que el Projecte de llei d'ajuts a l'estudi que acabava d'entrar a tràmit era, al nostre entendre, molt inferior al text actualment vigent, sobretot pel que feia al principi d'igualtat d'oportunitats per a tothom. Malgrat que hi van haver algunes intervencions de rèplica, aquell no era el moment de debatre aquesta llei. Avui sí que ho és, i és per tant el moment d'argumentar aquella afirmació.

Penso que la meva anterior intervenció ha deixat clar que em basava en els articles 16.2 i 28, així com en la disposició addicional primera. L'article 16.2 ha estat modificat, i la disposició addicional primera ha estat eliminada. Però, inexplicablement, es manté l'article 18 i, per tant, un admissible principi d'arbitrarietat. Repetiré el que he dit en la meva primera intervenció: el Govern ha elaborat un projecte de llei, en el qual estableix un sistema d'ajuts a l'estudi, per tant, té ara l'obligació de trobar els recursos necessaris per a finançar-lo. Si no ho fes -i la llei permet que no ho faci- ens trobaríem davant d'un procediment políticament inadmissible que consistiria en alimentar les esperances d'aquells que necessiten la solidaritat de tothom, mitjançant lleis que també porten en elles mateixes el mecanisme que permet repartir aquesta solidaritat a criteri del Govern de torn. D'això se'n deia "La pastanaga i el bastó" que és un clàssic de la política social de la dreta més rància o d'un neoliberalisme que ara triomfa.

Només de passada em permetré fer referència a l'article 17 "Criteris per a l'obtenció d'una beca". La quantitat d'informació que s'exigeix -em permetré de fer-ne una lectura resumida-: certificació de la CASS referent als membres assalariats de la Unitat Familiar; certificat del registre del Comerç i Indústria; liquidació dels tributs als comuns; certificat de la Cambra de Comerç de la inscripció al cens d'activitats comercials; certificació al registre de vehicles; rendes d'actius, financers i similars; rendes d'assegurança de vida i d'invalidesa, i similars (acreditades amb un certificat de la companyia d'assegurances); les pensions d'aliments (acreditades, també, amb un document del Sr. batlle sobre el divorci o la separació); la propietat i la renda dels béns immobles, la superfície de les finques urbanes, rústiques, propietat vertical o horitzontal que siguin de titularitat de qualsevol dels membres de la Unitat Familiar; la tinença d'accions o participacions en societats mercantils; la tinença de vehicles (remarcant que aquí es baixa fins a la cilindrada dels cotxes i de les motos)...

He llegit això perquè es vegi que aquí hi ha molta més informació que la que s'exigiria per una declaració de la renda, per exemple... I això suposo que hauria de fer feliç als socialistes, als ministres d'hisenda.

El problema és que pel que es veu en aquesta llei els liberals preteneu fitxar, però, només preteneu fitxar precisament, aquells que no poden pagar que són els que necessiten ajuts a l'estudi.

Aquesta llista, al nostre entendre, sembla més feta per dissuadir a molta gent a demanar la beca que no per encoratjar-los.

Per nosaltres, Grup Parlamentari i Partit Socialdemòcrata, la inversió en educació és la prioritat més absoluta, i no només en infraestructures sinó també en ajuts a l'estudi. En depèn la qualitat de la societat andorrana de demà que es forja a les escoles, a les universitats, als centres de formació professional. Per tant, és absolutament indispensable que facilitem al més gran nombre

possible de joves, l'accés a la millor formació possible, és a dir, a la igualtat d'oportunitats, que és el grau més alt possible d'autèntica llibertat. I el camí cap a aquests objectius no és, al nostre entendre, el que marca l'exposició de motius de la Llei d'ajuts a l'estudi, que no és cert en aquest sentit que millori la llei actual, sinó que pretén fer més selectiva encara l'ajuda. I tampoc no és el bon camí aquell que passa per reduir cada any el pressupost destinat als ajuts a l'estudi -segons la informació del pressupost del Govern del 2001 al 2002: uns 100.000 euros menys.

Escatimar recursos en matèria d'educació és el camí més segur cap al fracàs col·lectiu. Els que ja teníem ús de raó al maig del 1968 -i aquí som una colla-, ja ho vam poder llegir pintat en més d'una façana. En una mala traducció diria que: "Si us sembla que l'educació és massa cara, proveu la ignorància i veureu el resultat".

En definitiva, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no pot donar suport a una llei que conté un principi d'arbitrarietat i que no garanteix que sigui suficient complir les exigències de la llei per obtenir l'ajut. I deixarem al Govern, i a qui li dóna suport votant aquesta llei, la responsabilitat d'explicar als joves que el necessitin que, després d'omplir la llarga fitxa -amb totes les seves pertinences i les de la seva família-, encara els quedarà resar perquè els hi toqui.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Liberal té la paraula la Sra. Maria Lluïsa Puig.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

Per començar m'agradaria retornar al 16 de juny de l'any 2000 quan el Grup Parlamentari Liberal -i recolzat per la totalitat dels grups parlamentaris de la Cambra- va proposar al Govern l'elaboració d'un nou projecte de llei de beques que fos més coherent amb la realitat social andorrana del nostre temps i, per tant, una llei que es mostrés més selectiva en el procés d'atorgament d'ajuts a qui realment ho necessiti.

Davant d'aquesta petició, el Govern va elaborar un nou projecte de llei que va ésser entrat al Consell General el dia 1 de febrer del 2002.

El 27 de novembre del 2001 el Grup Parlamentari Socialdemòcrata presentà una proposició de llei de modificació de la llei de l'any 1992, amb l'ànim de millorar-la. Aquesta proposició de llei es va debatre en la sessió ordinària del Consell General del 18 d'abril del 2002, i no va ésser aprovada, perquè si bé millorava la llei del 1992, no aportava cap millora substancial al nou projecte de llei.

Una vegada entrat a tràmit parlamentari el nou projecte de llei, s'inicià el període d'esmenes que inicialment finalitzava el 22 de març del 2002, i que a petició del Grup Parlamentari Socialdemòcrata es demanà una pròrroga fins el 16 d'abril, amb l'objectiu de millorar el redactat legislatiu de la nova llei.

Dit això, aprofito per a felicitar a tots els membres de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports pel treball que s'ha dut a terme en el transcurs de les cinc reunions mantingudes i dintre d'un ambient participatiu i arribant sovint al consens.

L'únic punt de desacord a mencionar, amb el Partit Socialdemòcrata ha estat la reserva d'esmena tractada anteriorment.

Un altre aspecte de la llei que es va debatre intensament i es va transaccionar per unanimitat va ser l'article 16.2, dotant el projecte de beques d'un règim pressupostari obert, que permeti fer front a la totalitat de les demandes que per les seves característiques i requisits necessitin l'ajut esmentat.

Aquesta obligació, és assumida plenament per l'Estat i d'aquesta forma s'assegura el cent per cent d'ajuda a les persones realment necessitades.

És precisament aquest punt el que ha apropat més les postures inicials davant el text.

Si el que pretenem és dotar-nos del marc jurídic i competencial per afavorir la formació de tots els nostres joves, la filosofia de facilitar la formació desitjada a tothom qui ho necessiti, sense cap més límit que els que imposa la necessitat econòmica de qui ho sol·licita, ens allunya radicalment d'una situació d'injustícia i discriminació per situar-nos en un marc d'igualtat d'oportunitats i de respecte absolut als drets del nostre jovent, independentment de la seva capacitat econòmica.

Per tant, pensem que amb la implicació de tots i respectant i analitzant cadascun dels suggeriments aportats pels representants dels

altres grups parlamentaris, hem aconseguit una llei millor que l'actual.

Amb això no vull dir, ni molt menys, que l'actual llei sigui dolenta sinó que davant els canvis que la societat andorrana ha viscut en els darrers deu anys calia adaptar el text a la realitat i obrir més possibilitats al jovent alhora que introduir el concepte de plena justificació dels atorgaments d'ajuts voluntats que han motivat l'actualització i modificació dels criteris per a la seva atribució.

De les 73 esmenes presentades: 13 han estat aprovades per unanimitat, 2 aprovades per majoria, 24 transaccionades i aprovades per unanimitat, 7 retirades i 27 no han estat aprovades.

Això torna a representar que el 63% de les esmenes presentades han estat resoltes per decisió de la comissió o bé per decisió pròpia d'aquells que les havien presentat el que diu molt a favor dels grups parlamentaris intervinents i de l'allunyament purament numèric de les decisions de la comissió.

El jovent és el futur del nostre país i, per tant, ens correspon a tots nosaltres garantir la seva educació, promovent amb aquest text la igualtat d'oportunitats de tots els nostres joves davant els estudis i integrant perfectament els criteris de justícia i proporcionalitat que tota llei com aquesta ha de contenir forçosament.

Pensem que amb aquesta nova llei aconseguirem aquests objectius, i que malgrat la reserva d'esmena plantejada sobre la tipologia dels fons dedicats als crèdits d'estudi, el text ha aproximat sensiblement les postures inicials fins situar-nos en un escenari de real consens, permetent-me, per tant, de demanar el vot favorable de tots els grups parlamentaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Govern alguna intervenció?

Sí, Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

El 30 de novembre de 1992 es va aprovar en aquesta Cambra la Llei de beques i crèdits d'estudi vigent en l'actualitat.

Aquesta Llei ha estat important en el seu camí perquè va permetre regularitzar la demanda de sol·licituds i la posterior obtenció de beques, qüestió necessària en aquell moment.

En la sessió del Consell General de data 16 de juny del 2000 el Grup Parlamentari Liberal va proposar al Govern l'elaboració d'un nou Projecte de llei de beques. Aquesta proposta va ser recolzada i ratificada per tots els grups parlamentaris de la Cambra.

L'esperit de la resolució, al meu entendre -i no des d'aquest pedestal de "totpoderós" sinó des del planer-, establia dos eixos clars en la millora de la llei del 1992.

En primer lloc, la nova llei havia de ser més globalitzadora i alhora més selectiva en el procés d'atorgar els ajuts a qui realment ho necessiti.

En segon lloc, calia prioritzar d'una manera imperativa l'atorgament de les beques d'estudi, basat en criteris que tinguessin en compte la situació econòmica dels pares del sol·licitant de la beca o el mateix sol·licitant major d'edat i de la capacitat i mèrits acadèmics de l'interessat.

Aquests dos eixos és fonamenten en tres principis socials bàsics: primer, considerar com a necessari que tots els ciutadans puguin gaudir del degut dret a rebre una educació de qualitat; considerar que els recursos econòmics de l'Estat són limitats tot i que l'obtenció d'una beca als més necessitats queda garantida; considerar que s'ha de garantir la igualtat d'oportunitats per l'estudi i per la promoció acadèmica a tothom.

El dia 1 de febrer d'enguany el Govern va presentar al Consell General el nou Projecte de llei d'ajuts a l'estudi intentant que quedessin reflectits els objectius i principis que ens havíem marcat.

Molt Il·lustres Senyores, Molt Il·lustres Senyors, la nova Llei d'ajuts a l'estudi ens permetrà amb tota responsabilitat i el rigor pertinent com a Estat: garantir la gratuïtat dels ensenyaments públics obligatoris per a qualsevol alumne que els criteris econòmics li marquin un impediment de progrés; també, respondre satisfactòriament al principi d'equitat; es permetrà ajustar els mecanismes per actuar més selectivament en la resolució de les situacions que reclamen una més profunda i prioritària ajuda dels poders públics; i finalment, suplir les mancances econòmiques de les famílies quan aquestes podessin pertorbar significativament l'evolució escolar de l'alumne.

Dit això, cal dir a continuació que la nova Llei d'ajuts a l'estudi consta de tres grans capítols:

El primer les beques: que són prestacions econòmiques a fons perdut. Dins d'aquest capítol cal destacar totes les beques que es posen a disposició dels estudiants de qualsevol nivell d'ensenyament. Així, doncs, no únicament cobrim la part obligatòria de l'educació sinó que també queda coberta la part preobligatòria (etapa de maternal) i postobligatòria
(batxillerats i formació professional), arribant a atorgar beques per a tot el primer cicle universitari.

Totes aquestes beques cobreixen les necessitats de l'estudiant i van des de la beca de menjador, material escolar, transport escolar fins a les beques de desplaçament, manutenció i residència.

D'altra part, s'assegura l'escolaritat gratuïta a tots aquells alumnes que presentin necessitats educatives especials i que hagin de sortir del Principat per poder rebre l'atenció educativa necessària.

El segon capítol és el que fa referència als crèdits d'estudis universitaris: que són prestacions a retornar amb uns interessos especials pels alumnes.

La gran novetat que aporta la nova llei és que els alumnes podran sol·licitar un crèdit universitari des del primer curs d'universitat.

Els crèdits d'estudi poden ser sol·licitats per la totalitat de la població que vulgui cursar estudis superiors.

Els crèdits d'estudi es poden sol·licitar des d'un crèdit per al pagament de la matrícula fins al crèdit que cobreix la despesa total del curs universitari.

I en tercer i darrer lloc, els premis nacionals a l'estudi: premis atorgats als millors estudiants de cada sistema educatiu del Principat.

Els premis neixen per lloar la qualitat i l'excel·lència de l'estudiant en el món educatiu, i no és més que un reconeixement institucional a la trajectòria de l'alumne.

El premi nacional consisteix en el cobriment de les despeses de la carrera universitària escollida per l'alumne i amb l'avaluació anual dels resultats acadèmics obtinguts per assegurar la continuïtat de l'atorgament del premi.

Per acabar, m'agradaria felicitar l'actitud dels membres de la Comissió Legislativa d'Educació pel treball realitzat a partir de les esmenes presentades per tots els grups que de ben segur han millorat tot el text inicial presentat en aquesta Cambra demostrant la seva implicació i la seva responsabilitat davant d'un camp tan important com és el de la formació dels infants i joves del nostre país, que han expressat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Altres intencions per part dels grups parlamentaris.

Sí, Sr. Francesc Casals pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Primer vull dir una cosa al Sr. ministre, i que no s'ho prengui com una cosa personal: quan parlem del ministre de torn -que és, precisament, el ministre que toqui- i suposem que la llei durarà molt més que aquest Govern, el següent i vint anys més. Quan parlem del ministre de torn vol dir el ministre d'Educació d'aquell moment, eh?

Jo... Mireu, hem fet reserva d'una sola esmena tot i que n'hi havia just 9 més que no s'havien acceptat, però no entraré a parlar-ne aquí. El problema és una qüestió de filosofia. Hi ha dos maneres de veure-ho: és agafar el pressupost que un té, i *inclús* reduir-lo i dividir-lo per les beques que té sol·licitades, llavors s'entén que seleccioneu, encara més, que agafeu els que digueu "més necessitats" i ho repartiu; l'altra solució és donar-se els mitjans de finançar, de veritat, a qui ho necessita. El que passa és que això demana de donar-se els mitjans, d'una altra política d'ingressos, d'una altra política fiscal i, sobretot, d'una altra política d'educació.

I, aquí insisteixo amb el que he dit en la meva intervenció que: s'ha de saber a on un té la prioritat. I ho repeteixo, nosaltres la tenim en política d'educació, i no només en infraestructures perquè és essencial l'ajut a l'estudi.

Ara, entenc perfectament que amb aquest sistema, evidentment, val més donar-ne poques i completes que moltes i incompletes. Però, amb això no resolem, ni de bon tros, el problema.

Per tant, insisteixo, per molt que sembli que la majoria de la Cambra pensi el contrari que aquesta llei en aquest sentit, en el sentit

d'universalitzar l'ajuda tan com es pugui però sempre amb qui ho necessita no és millor que l'actual ben aplicada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups? No?

Per part del Govern?

Sí, Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment que es tracta de diferents punts de vista i jo penso que, almenys, la política o el punt de vista des del Govern no és la que han fet per a tots sinó justament d'incidir en aquell alumne o en aquell estudiant que necessita aquesta ajuda, i a partir d'aquí, mitjançant un reglament, poder estipular els ajuts.

Abans quan ha parlat dels exercicis dels pressupostos de l'Estat, quan ha dit que cada any s'han disminuït... A veure, és cert que s'han disminuït però no és cert que no han arribat. S'han disminuït perquè no hi han hagut demandes.

I li falla una mica el recorregut dels últims pressupostos de l'any 1996. Per exemple, l'any 1996 el pressupost de l'Estat era d'1.610.000 euros i el donat als estudiants reclamants és d'1.000.000 d'euros.

A l'any 1997 el pressupostat era 1.175.000 euros, i es va donar 1.039.000 euros donant sempre solució a tots els estudiants que demanaven les ajudes.

A l'any 1998 d'1.141.000 euros, i es van donar 979.000 euros donant sempre totes les quantitats.

Sempre s'han donat totes les quantitats de les beques que ens han estipulat, i per això ens ha permès de reconduir el pressupost de l'Estat, i no fer sobrants que al final tampoc no arriben enlloc.

Per tant, justament pensem que s'ha atorgat el cent per cent, i així es demostra cada any en els pressupostos i per exemple, aquest motiu s'ha reconduït, però cap estudiant s'ha quedat sense beca quan l'ha demanat.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo celebro que el debat s'hagi postrat, finalment, a les idees i als principis. Però, prèviament voldria dir, del que recordo, que la Sra. Olga Forné ha dit que feia temps que reclamava, -el país-, aquesta reforma, i m'ha semblat entendre -i li agraeixo que ho hagi dit així- que era una millora. Era una millora i n'estem convençuts. I no és que estem convençuts per contradir al Sr. Casals, que ha dit que no era una millora, que era millor la llei anterior que vam presentar nosaltres... No ho comparteixo gens. Nosaltres pensem, tots, que aquesta llei tal com era presentada, només ja era molt millor que l'anterior, i a més a més millorada com ha estat, gràcies a tots vostès, encara és molt millor que l'anterior, i que el projecte inicial. Això també ho he de reconèixer.

És clar, vostè no ha pogut evitar de sortir-se'n i parlar del maig del 1968, etc, de parlar d'arbitrarietat i del "bastó i la pastanaga", de la dreta més rància -no sé si es referia a nosaltres... suposo que sí d'alguna manera o almenys la indirecta o la directa era prou clara- i, per tant, també li volia dir que al maig del 1968 n'hi ha molts que l'enyoren de tots els costats. En canvi al maig del 2002, a França, n'hi ha que encara l'enyoraran més perquè realment hi han hagut resultats per a tots els gustos, però en alguns casos el maig del 2002 no el recordarà tan bé com el del 1968, sobretot d'un costat cap allà del nostre arc parlamentari que s'assembla al de França, d'alguna manera, sobretot en els resultats.

A partir d'aquí també he de dir una cosa -i deixi'm que li digui-: la facilitat de no arribar al que vostè diu arbitrarietat, que no crec que n'hi hagi, és que ho ha dit el Sr. ministre, cafè per a tots, fixem una quantitat i donem-ne a tothom. Això s'acaba precisament amb aquesta llei, i s'acaba de tal manera que partint dels números que ha dit el Sr. ministre, que vol dir que tampoc hi havia una pressió excessiva amb la forma anterior de la Llei de beques. Jo desitjo que sigui amb la nova perquè permetrà una cosa que ja era hora que fos així. I amb això serà molt millor la llei. Permetrà que precisament gràcies a aquestes llistes tan exhaustives que vostè ha llegit, no es pugui donar beques a joves pertanyents a famílies benestants que no les necessitin.

I jo no sé si hem canviat de costat els uns o els altres, però dóna aquesta impressió. Si vostè

defensa la igualtat per a tothom, com ha dit vostè, la igualtat per a tothom vol dir la igualtat d'un país en el qual gent molt benestant, està assistida per l'Estat... Amb això, nosaltres no hi estem d'acord... Estem d'acord en què la gent que ho necessiti tingui molta més ajuda de la que tenien fins ara, i estem d'acord en què no hi hagi casos com tots podem identificar llegint el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, el temps que publicava i que ha anat publicant fins ara les beques actuals, i que em sembla que a tots ens ha de saber greu constatar persones -que tots ens coneixem prou a Andorra, sobretot els que fa anys que hi vivim o que hi hem nascut- per constatar que tothom pugui demanar beques, amb qualsevol circumstància econòmica.

Em sembla que és molt millor, i molt més solidari repartir les existències que hi hagi o que es vulgui disposar del pressupost, que això cada any es pot discutir, a través d'una selecció de capacitat econòmica.

Això és essencial, val la pena fer-ho. Era difícil... els hi asseguro que no va ser fàcil trobar la manera, i és difícil d'arribar a un país, naturalment, en el qual no hi ha declaració de rendes personals i de rendes de societats, arribar a això. Però, nosaltres hi hem hagut d'arribar respectant l'estructura del país, que nosaltres pensem que és la bona, i en la qual hem tingut el suport majoritari del país.

Per tant, jo li he de contradir, molt amistosament, que no comparteixo gens que aquesta llei no sigui millor que l'anterior. Malament aniríem!

Però, si vostè mateix s'ha contradit o potser li ha contradit el subconscient, perquè ha dit que espera que aquesta llei durarà més que aquest ministre, que aquest Govern i vint anys més... Si dura això és que serà bona, i potser l'arribaran a aplicar vostès algun dia. El temps dirà... el temps dirà... Espero que els electors no ho vulguin pel meu desig, però, és clar, el temps ho dirà.

Però, això vol dir que no serà tan dolenta si vostè pensa que ha de durar vint anys o més, potser es podrà millorar fins i tot, i el pressupost ho dirà.

Em sembla que ja he dit el que volia dir.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc que vegi que sóc *fair play* pel maig del 2002: 1 a 0... i bé...

(Se sent riure)

... Jo no he dit en cap moment, bé... que és per tothom, i no penso que sigui una contradicció el que he dit.

El que sí que he sentit a dir per vostès mateixos és que estan donant ajudes que són insuficients per a aquell que la rep, però... bé, si els hi esteu donant és que l'ha demanat, per tant, si li doneu és senyal que la necessita. Doncs, si és insuficient, hi ha la solució que jo us he donat que és augmentar el pressupost. No és dir-li a aquest: "No, és que no la necessitaves", doncs, per què li heu estat donant?

Amb la llei que està actualment en vigor també podeu fer una selecció, però en qualsevol cas al cap de set anys de governar si heu continuat donant aquestes beques a gent, doncs, que *inclús* les havia demanat i el Govern ha considerat que les necessitava, m'esteu dient ara que són insuficients, comentem-les... però, és que a aquella persona traient-la de la llista no li resolem el problema... no li resolem el problema.

La llista d'exigències que tenim aquí a la llei, vos mateix sabeu que serà molt difícil d'obtenir tota aquesta documentació. Hi ha *inclús* algun registre de propietat i algun certificat que encara no existeix avui dia.

Nosaltres, aquesta llista -no ho he repetit avui- l'havíem esmenat, però no la llista, sinó demanant que això passés al reglament perquè, aquí i sortint dos segons del tema, em permetreu una reflexió: vam parlar l'altre dia de la Llei de la funció pública, que avui en parlarem més tard, que estan morts en el seu racó perquè ningú s'ha preocupat de fer els reglaments que permeten en bona part... no Sr. cap de Govern segur, ben bé, que hi ha bona part d'aquells articles que no són aplicables sinó el reglament no serviria per res. En canvi aquesta, curiosament, baixem fins els 125 cc de la moto o els 1.500 del cotxe, a dins del text de la mateixa llei, vol dir que algun dia també hauríem d'aclarir amb quin criteri es legisla.

Jo ho repeteixo, no hi ha contradicció i tampoc he canviat de banda -més o menys sóc allà on

era- en aquest sentit, però jo ho repeteixo, si vostès mateixos reconeixen que estan donant ara ajuts que són insuficients a gent que els havia demanat i que, per tant, els necessitava si els heu acordat, m'esteu donant la raó, i el que heu de fer és augmentar-los a ells, i no treure'ls de la llista perquè s'ha arribat a ajudar a menys persones amb més diners.

I, per tant, Sr. ministre l'únic que he dit jo sobre el pressupost és que del 2001 al 2002 segons la informació que se'ns va donar aquí durant el debat n'han desaparegut 100.000 euros. I per tant, com que jo constato, i sento que m'esteu dient que hi ha gent que rep ajuts insuficients, jo us dic: traieu aquests 100.000 euros i repartiu-los fins que arribin al que la gent necessita.

Si en donem menys, d'ajuts, aquesta llei -perdoneu Sr. Forné- i en aquest aspecte, no en general, he dit en aquest aspecte, aquesta llei no millora l'actualment vigent.

He dit, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris? No?

Per part del Govern?

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè ara diu que he dit que només es referia a aquest tema, que no era tan bona la llei... D'acord!

Jo li admeto com a opinió però, no li comparteixo tampoc. Però, vostè sí que ha dit igualtat per a tothom. Llavors, a veure, si ara el Govern ha estat donant, tot aquest temps com en els governs anteriors, les ajudes i les beques que donava és perquè eren les que estaven marcades per la llei, això és cert. Llavors, a molta gent se li ha donat aquestes ajudes, que era el màxim que es permetia per la llei, i ni una pesseta més perquè no es podia, però, aquesta gent necessitava més, per què? Perquè les quantitats fixades eren netament insuficients en funció de les necessitats d'una persona que volia anar a estudiar expressament fora d'Andorra -parlo de temes universitaris dels cicles, però, també dels altres. A partir d'aquí, és clar, de què es tracta ara? De donar les quantitats realment necessàries, però, de donar-les a qui les necessiti.

A mi el que em sap greu és d'haver-me quedat amb la llei durant el temps que l'hem haguda de fer, per sota del que algunes famílies necessitaven, però encara em sap més greu que al mateix temps hem hagut de donar obligatòriament per la llei cafè per a tots, és a dir, moltes persones que notòriament no necessitaven ni un duro, han pogut accedir a beques perquè han dit: "Bé, si aquell ho demana perquè no ho demano jo... i si aquell de més enllà...". Això és el que és realment més fàcil d'arreglar. És a dir, el més lògic d'arreglar però el més difícil d'arreglar d'aquesta llei perquè per dir-li a una persona que ha tingut sempre beques perquè les ha demanat, ara potser no les tindrà perquè la seva situació econòmica no li requereix tenir-les, ni és necessari que les tingui. Aquesta em sembla que és una mesura prou valenta com per haver-la d'acotar a base de si... naturalment hi ha unes llistes importants, i hi ha una sèrie de criteris i de paràmetres que són objectius que no són arbitraris. Almenys aquesta és la nostra intenció i voluntat, i el control parlamentari que vostès tenen el dret i l'obligació d'exercir i nosaltres de rebre permetrà d'avançar en aquest aspecte una vegada s'apliqui aquesta nova llei. I tindrem les dades que facin falta aquí, o en la comissió legislativa en la qual, naturalment, ens prestarem immediatament, i a més amb ganes de fer-ho i de millorar-ho entre tots perquè és veritat, per via de reglament es podrien millorar coses de la llei en el moment que la seva aplicació ho permeti.

El Sr. ministre ha insistit més d'una vegada, i ha dit que no s'havien esgotat els crèdits... no havien desaparegut, és que no s'esgotaven. Llavors, si un any no s'esgota la quantitat determinada del pressupost, insistim en la mateixa, si no hi ha la demanda semblava que no calia.

En tot cas, no ha quedat ningú dels que ho demanaven desatès per motius pressupostaris. Serà per motius acadèmics en algun cas o per motius d'insuficiència de documentació en un altre.

Jo crec que això és el que ha de quedar de la nostra intervenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès havíeu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, té una capacitat de simplificar les coses a un punt tal que quasi ens fa creure que és veritat i que és així.

La llei actual s'ha aplicat d'una certa manera perquè el Govern ha decidit d'aplicar-la d'una certa manera. I no vull fer una defensa de la llei que ja està morta, el que és evident és que tornarem a la llei dels anys 1980 que és la que s'aprovarà avui.

En molts elements hi ha dos apartats que són diferents, efectivament, però hi ha un apartat que és la part de beques que és molt semblant a la llei dels anys 1980 la que va modificar la llei del 1992.

Però, simplificar de tal forma la llei, en vigor actualment, no és dir la veritat.

La llei actual té una sèrie d'apartats i és Govern qui en el moment de fer el decret decideix què valora i quins elements aporta o no aporta. És a dir, no és la llei que marca el Govern quin tipus de beques ha de prioritzar... és el decret del Govern.

La llei actual té un apartat -em situo únicament amb el tema de beques- que són les beques de promoció de l'estudi, a les quals vostè fa referència, que són les que són iguals per a tothom, que són en funció dels resultats, i aquestes és el Govern el que diu quan són. Curiosament aquestes són les que s'han anat pujant, les que es donen a tothom en funció dels resultats. Després hi ha un altre apartat que va reprendre el títol de la llei anterior que són les beques de beneficència, que són les que cobreixen realment totes les necessitats de les famílies en funció dels criteris aquests que anuncien aquesta llei -no estan a dins de la llei estan a dins del decret governamental- que es podien *inclús* modificar, és a dir, era bastant més àgil que no pas actualment i aquestes, és el Govern, un cop més, el que decidia. És a dir, quan vostè m'està dient que ha estat obligat durant vuit anys a aplicar la llei d'una certa forma, no és veritat... La llei, vostè l'ha aplicat d'una certa forma perquè li ha interessat aplicar-la d'aquesta forma, perquè el decret que estableix les quantitats que es donen és el Govern que l'adopta, no està marcat a dins de la llei.

Llavors, em sembla que s'està simplificant massa, i que es vulgui retornar cap a un sistema anterior... Jo recullo de la nova llei, doncs, que hi ha uns elements que es valoren de la llei anterior que són els crèdits d'estudi i que es recondueixen. Em sembla bé, s'apuja les beques un any més a nivell universitari, em sembla que això és positiu, és a dir, no tot ha de ser negatiu. Crec que és un error mantenir tots aquests criteris a dins de la llei quan podrien ser a dins de reglaments -és molt més àgil pel Govern al moment de modificar els cubicatges aquests dels vint-i-cinc o setanta-cinc, és igual- però, em sembla que no es poden simplificar tant les coses com s'estan simplificant perquè no és així. La realitat de la llei actual no és el que ens està plantejant vostè i no és la llei que els ha obligat a aplicar-la d'aquesta manera.

És una opció política dels governs que s'han anat succeint durant aquests vuit anys últims que ho ha fet així... però, no és la llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups? No?

Sí, per part del Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Bé, repeteixo que ens hi trobem prou a gust en aquest debat perquè és fonamental. Estem parlant de coses prou essencials i em disculpo, Sr. síndic, d'haver de tornar a demanar la paraula, breument.

A veure, el que vull dir és una cosa: no és tan senzill com ho explica, tampoc, vostè, i entraríem en un debat, aquí, llarguíssim. Jo ja li he dit abans, espero poder arribar al moment en què es faci la valoració de les primeres aplicacions d'aquesta llei per demostrar clarament quina ha estat la filosofia i quina ha estat la seva aplicació i, en fi, per a mi no hi ha cap dubte de què aquell moment... -i estic convençut que vostè, espero que em reconegui en aquell moment- quan tingui tota la documentació de què, en fi, de què l'hem encertat.

Tornar a la llei del 1980... No sé, no la conec prou. Conec la del 1992, que és la que d'aquí a una estona, si és que es vota, quedarà... -bé, quan sigui publicada la nova- quedarà ja morta com vostè ha dit, -no morta perquè és una llei que ha servit i ha fet una bona labor. No tornem

més als anys vuitanta amb això sinó que tornem als anys passats, al 2000, i estem amb les necessitats que hi ha al 2000, amb una situació bastant millor des de molts aspectes no solament des del punt de vista que hi hagi una universitat andorrana ja, que treballa, no solament això, sinó altres possibilitats de la mateixa gent que viu a Andorra per la prosperitat del país, això sense cap dubte, no?

A partit d'aquí, a veure, potser li ha semblat, a vostè que simplificava en un debat parlamentari, és clar, podria entrar aquí en molts més detalls. Em sembla que ha sigut instructiu demostrar que els crèdits i les beques han baixat, sobretot per la falta de demanda de les mateixes, però, jo probablement entenc que la falta de demanda, no motivava prou el sistema com per dir realment que és un ajut important.

No obstant, no crec que hagi quedat molta gent desatesa per causes econòmiques durant els anys que s'ha aplicat aquesta llei anterior... estic convençut que no, però, em sembla que a partir d'ara n'hi haurà molta més gent atesa, i les persones que vulguin estudiar i que tinguin capacitat econòmica segur que no deixaran de fer-ho perquè el país no els hi doni una beca. Malament anirien els joves si els seus pares no els haguessin motivat prou com per podent-los-hi pagar una o dues carreres no els hi paguessin, em sembla que això és la sort que tenim a Andorra en aquest aspecte.

Per tant, a partit d'aquí, jo, em remetré al que vingui després quan es faci l'aplicació d'aquesta llei i a partir del moment en què quedi en vigor.

I, a més a més, el que sí que vull dir és que és d'agrair per part nostra que la comissió hagi fet l'esforç que ha fet per poder-la votar avui, i perquè es pugui aplicar ja durant el pròxim curs escolar. Això era un objectiu d'aquells que era prioritari per al ministeri, i jo agraeixo a tots vostès que aquesta llei pugui ser votada avui i millorada en el seu text original, sense cap dubte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions?

Bé, si no hi ha més intervencions i havent estat demanada una votació, procedirem a la mateixa. Serà una votació sobre el conjunt del text tal com ho he dit abans.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Emili Prats Grau : Sí
Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí
Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : Sí
Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí
Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí
Sr. Miquel Alís Font : No
Sr. Francesc Areny Casal : Sí
Sr. Josep Areny Fité : Sí
Sr. Jaume Bartumeu Canssany : No
Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí
Sr. Francesc Casals Pantebre : No
Sr. Jordi Daban Alsina : Sí
Sr. Josep Dallerès Codina : No
Sra. Olga Forné Angrill : Sí
Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
Sr. Marcel Llovera Massana : Sí
Sr. Antoni Martí Petit : Sí
Sr. Jordi Mas Torres : Sí
Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
Sr. Càndid Naudi Mora : Sí
Sr. Marc Pintat Forné : Sí
Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Marcel Llovera:

5 vots negatius, 20 vots positius.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el projecte de llei.

Passem al punt número 5 de l'ordre del dia.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional de 2 de setembre de 1993.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 37/2002 del 20 de juny.

El Sr. Joan Monegal Blasi nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa d'Interior exposa l'informe.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Interior ha examinat en el decurs de les reunions celebrades el 10 i el 17 de juny del 2002 el Projecte de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional presentat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i les esmenes efectuades al mateix.

En concret, 5 esmenes: 3 d'elles formulades pel Grup Lliberal, 2 pels consellers del Grup Mixt (Jordi Mas, Josep Garrallà, Olga Forné i Joan Monegal).

De les 5 esmenes, 4 han estat transaccionades per unanimitat i 1 retirada.

La Comissió Legislativa d'Interior ha acordat per unanimitat també adequar la data del títol de la proposició de llei que figura com a 2 de setembre del 1993 per 3 de setembre del 1993 per coherència amb el redactat d'aquelles lleis on hi figura aquesta menció i aquesta data.

Així mateix s'ha acordat per coherència amb les esmenes 3 i 5 que han estat transaccionades per unanimitat modificar a l'exposició de motius el darrer paràgraf i afegir-ne un altre en el que es faci menció de la modificació de l'article 60 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt alguna intervenció?

Sí, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

La necessitat de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional va quedar palesa en els motius de la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional tramesa a Sindicatura pel president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, així com en les intervencions que dita proposta va suscitar en el decurs de la sessió del Consell del proppassat dia 18 d'abril d'enguany.

Tanmateix, aquesta necessitat emergia clarament de la disposició de data 5 d'abril del 2001 del Tribunal Constitucional, el qual per Aute, detectava un buit legal en mèrits dels pronunciaments facultats pel recurs directe d'inconstitucionalitat plantejats en diversos articles de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme aprovada pel Consell General el 29 de juny del 2000.

La Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional que avui es sotmetrà a votació, pretén, en primer lloc, doncs, donar satisfacció a les antecedents necessitats. En concret, la revisió efectuada en el decurs de la comissió en virtut de les esmenes presentades a la Proposició de llei de modificació han incidit en assajar d'harmonitzar les referides esmenes i la proposta de llei de modificació, a fi de cobrir la llacuna legal que significava que, un cop els consellers han finalitzat el seu mandat o davant l'eventual dissolució del Consell, els hi fos inviable, en front a l'adopció d'una llei aprovada en ocasió d'un darrer Ple del Consell General, d'efectuar el necessari control de constitucionalitat.

Entenem que aquesta revisió constitucional i la legitimació del mateix Consell que ha adoptat l'aprovació d'una llei per a portar-la a terme, queda garantida amb la redacció de l'article 1 de la proposta de llei de modificació, el qual ha estat fruit d'una transacció d'esmenes per unanimitat i que addiciona un nou paràgraf a l'article 45 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, tal com ha estat fins a la data aplicat.

L'article 2 de la proposta de llei de modificació, per altra banda, procedeix a rectificar l'errada formal introduïda en la redacció originària de l'article 69.3 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, substituint la remissió al títol II pel títol IV, el qual es refereix als procediments i processos constitucionals en congruència amb els propòsits de l'article en qüestió.

En quant a l'addició d'un punt a l'article 60 de la Llei qualificada el qual ha estat igualment transaccionat per unanimitat, esdevenia imperatiu en congruència amb l'addició del paràgraf tercer de l'article 45, ja que l'article 45 regula la competència per a iniciar el recurs al

procés directe d'inconstitucionalitat i l'article 60 els procediments.

Finalment, les referides modificacions han comportat l'elaboració de l'exposició de motius en sintonia i coincidència amb els propòsits de l'articulat del projecte de llei de modificació que es planteja.

Entenc, doncs, que amb la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional es donen les garanties desitjades i es reformen els errors formals existents, treball que s'ha portat a terme en el si de la Comissió Legislativa d'Interior mitjançant acords per unanimitat en la tramitació de les esmenes que han portat, igualment, a proposar l'adequació de la data del títol de la proposició de llei que inicialment figurava com a "2 de setembre del 1993" per "3 de setembre del 1993", per coherència amb el redactat d'aquelles lleis on hi figura aquesta data.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

El company ponent ha expressat de forma prou detallada el perquè de les modificacions a la proposició de llei que han estat adoptades en comissió i, per tant, no insistiré en aquesta qüestió.

D'altra part, els motius que van portar el Grup Parlamentari Socialdemòcrata a presentar a tràmit parlamentari davant del Consell General aquesta proposició de llei també van quedar clars en el moment de ser presa en consideració en aquesta sala el mes d'abril passat i, a més, queden detallats en l'exposició de motius que acompanya la llei.

Només vull dir que amb les modificacions aportades a la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, queda protegida la garantia del control constitucional de les lleis, en la seva fase d'aprovació, per part dels consellers generals. Aquesta era la finalitat principal perseguida.

El text de la nostra proposició de llei s'ha vist completat de forma positiva amb les aportacions de les esmenes presentades en el sentit de fer també efectives per als tractats internacionals les noves disposicions previstes per al control constitucional de les lleis ordinàries i de mantenir la legitimació dels consellers generals fins al moment d'obtenir una resolució ferma.

Res més, només agrair als companys de la comissió els esforços per poder arribar a una postura unànime, com ha estat el cas. Penso que en temes institucionals, i aquest sens dubte ho és, la nostra obligació és intentar sempre aconseguir aquesta postura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Liberal alguna intervenció? No?

Per part del Govern pel qual s'ha sentit cap...

Cap més intervenció, doncs?

Bé, doncs, si no hi ha objeccions proposo l'aprovació per assentiment de la proposició de llei?

D'acord, doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 6.

6- Informe anual del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2001.

L'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2001 fou publicat en el Butlletí número 19/2002 del 12 d'abril.

La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe i per exposar-ne les seves consideracions té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez, vicepresident de la Comissió Legislativa d'Interior.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

El 12 d'abril proppassat se'ns comunicava l'admissió a tràmit i la publicació de l'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'exercici 2001. En aplicació de les disposicions contingudes en la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà se'ns havia fet arribar un informe exhaustiu i detallat de tota l'activitat desenvolupada durant el darrer any per aquesta institució.

La Junta de Presidents, tal com va fer l'any anterior, va creure convenient que fos la Comissió Permanent d'Interior que efectués una anàlisi detallada del document per exposar avui les seves conclusions. També com l'any

anterior, la comissió va creure essencial per poder valorar efectivament i de forma correcta el document, demanar la compareixença del raonador per tal que aquest detallés algun aspecte que, a l'entendre d'aquest darrer o degut a les inquietuds dels membres de la comissió, potser no havia quedat prou precisat en el magnífic treball de resum.

El raonador va insistir especialment en l'apartat de les principals qüestions plantejades que preocupen als ciutadans. Si se'm permet, faré una lectura ràpida del resum que figura en l'informe i que se'ns va ampliar de forma exhaustiva en la compareixença pública.

Diu l'informe: "Si analitzem els arguments que es plantegen al raonador, tant en la part estadística de la memòria com en les parts dedicades a les distintes àrees d'actuació, observarem que la temàtica que més preocupa als reclamants que se'ns han adreçat durant el citat exercici és essencialment la manca de resposta de les administracions, és a dir, els silencis administratius: El retard en les resolucions judicials principalment les de l'Honorable Batllia; qüestions existents per les presons preventives perllongades; manca de visites d'odontòlegs als pacients interns dels centres penitenciaris i l'excessiu retard en la remodelació del nou centre de la Comella; queixes pel sistema actual en l'atorgament de pensions de vellesa i viduïtat (CASS); demanda de cobertura social pel sistema de fecundacions *in vitro*; programes d'agilitació del procés d'adopcions d'infants i ampliació dels pertinents convenis amb països tercers; sol·licituds d'ajudes a classes a càrrec de logopedes; demandes d'informació dels centres de recuperació d'alcoholisme; aplicació del Reglament de guarderies i pisos de guarda i custòdia d'infants; sol·licitud dels pares d'alumnes i claustre de professors perquè els escolars tinguessin accés a les proves de selectivitat en l'idioma català; reclamació dels residents passius arribats a Andorra abans del 1996 pels dipòsits a l'INAF que consideren discriminatoris; desacord per l'assumpte de l'IRPF aplicat pel Govern espanyol als ciutadans d'aquesta nacionalitat residents a Andorra; dissentiments per la denegació de permisos de sojorn i treball; requeriments a favor del desenvolupament de l'article 18 de la Constitució quant al dret de creació i funcionament d'organitzacions empresarials professionals i sindicals; seguretat dels minusvàlids en accessos viaris i passos de vianants; protesta pel tracte rebut per alguns minusvàlids i persones d'edat en els transports públics; manca de transport escolar en algunes poblacions; denúncia del transport públic escolar per actes vandàlics produïts per alumnes en l'interior dels vehicles; manca de reglamentació per les condicions d'habitabilitat en allotjaments i de l'acció per la pol·lució acústica produïda a l'interior d'habitacles alhora que la resultant de tubs d'escapament lliures en vehicles; desacord generalitzat pels retards en el repartiment de correus.

Quant al medi ambient, a través dels problemes sobre la matèria que es presenten al raonador, aquest percep la necessitat que reforcin adequadament els mecanismes de coordinació i de cooperació entre les administracions públiques, com és el cas de l'existència i el funcionament actual del forn incinerador ubicat a la Comella, objecte de protesta i d'inquietud provinent principalment d'un ampli sector de ciutadans de les parròquies d'Andorra la Vella i les Escaldes-Engordany o bé per l'acondicionament del riu Valira en el seu pas per Andorra la Vella arran de la brutícia acumulada i la manca de salubritat.". Fi de citació.

Aquestes són les paraules que consten en l'informe i que el raonador ens va exposar amb comentaris i complements d'informació en la seva compareixença. En el posterior torn de preguntes per part dels consellers generals es va insistir en allò relatiu als dipòsits de l'INAF pels residents passius, a la pol·lució acústica i al retard de les resolucions de la justícia, donant el raonador, oportuna resposta a les qüestions suscitades.

Pel que fa a les intervencions dels consellers relatives a comentaris o afirmacions del raonador, es va recordar que les comissions legislatives permanents no tenen iniciativa legislativa i que, vist que sí que la tenen els grups parlamentaris, si la institució creu oportú efectuar algun suggeriment de cara a temes exclusivament legislatius és millor que s'adreci a la Junta de Presidents o directament als diferents grups parlamentaris.

D'altra banda, respecte a la frase de l'informe anyal que diu que "La institució del Raonador del Ciutadà pregona que en aquest inici de segle es recuperi aquella visió lúcida, avançada i pràctica en el temps, característica immemorial del M. I. Consell General.", el president de la comissió, en nom d'aquesta, va creure convenient especificar que no cal que es

recuperi aquella visió, doncs, encara la té actualment, i que en tot cas el que sí ha de fer és mantenir-la i potenciar-la.

Finalment, la comissió suggereix a les instàncies corresponents que s'intenti fer en propers anys un esforç de coordinació pel que fa a la publicació i difusió de l'informe de la institució del Raonador del Ciutadà, ja que s'ha constatat un cert disfuncionament que ha fet que algunes persones rebessin més d'un i més de dos exemplars de l'informe, cosa que va en detriment d'una positiva i eficaç difusió de la labor d'aquesta institució i que, d'altra part, i encara que no sigui així realment, afavoreix una imatge evident de malbaratament dels mitjans públics.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris? No?

Per part del Govern? Tampoc?

Per tant, doncs, dono per acabat aquest punt de l'ordre del dia i abans de continuar i passar a l'últim punt, al número 7, se suspèn la sessió per uns vint minuts.

(Són les 17.50h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.15h)

El Sr. síndic general:

Senyores i Senyors es reprèn la sessió amb el punt número 7 i últim punt de l'ordre del dia.

7- Preguntes al Govern amb resposta oral. (segons llistat annex)

Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de maig del 2002, relativa a les declaracions del Govern sobre l'OCDE.

La pregunta fou registrada amb el número 545-A i publicada en el Butlletí número 33/2002 del 10 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament aquesta pregunta que vam formular el 28 de maig estava motivada per la preocupació que tenia i que manté el nostre grup parlamentari sobre diverses declaracions coincidents que apareixien en els mitjans de comunicació amb origen o procedència de l'edifici Administratiu, algunes d'elles atribuïdes al Sr. cap de Govern, altres derivades de les compareixences setmanals del ministre de la Presidència, cap d'elles desmentida posteriorment, perquè com que últimament amb el Sr. cap de Govern tenim intercanvis en aquesta Sala en els quals d'alguna manera em fa greuge d'articular les nostres intervencions sobre el que se sent a les emissores de ràdio o sobre el que es llegeix als mitjans de comunicació. El nostre criteri és que allò que no ha estat desmentit i ha aparegut públicament atribuït al Govern hem de donar-ho per bo si el Govern no ho desmenteix. En tot cas, ara li donarem l'oportunitat de desmentir, si desmentiment ha d'haver-hi.

I més concretament el que ens ha preocupat de manera important són unes declaracions, insisteixo, atribuïdes al cap de Govern en les quals posava en dubte la seriositat de l'organisme OCDE pel que fa al posar o treure de la ja disortadament famosa, per a nosaltres, llista de paradisos fiscals a alguns estats o territoris. Concretament se'ns deia, i se'ns deia des de la mateixa OCDE -perquè el responsable de relacions amb els mitjans de comunicació de l'OCDE va sortir al pas d'unes declaracions del cap de Govern d'Andorra-, se'ns deia que no era cert el que es deia des d'Andorra, que la Gran Bretanya hagués pressionat l'organisme per fer sortir de la llista territoris que estan sota sobirania britànica o dependents de la corona britànica, i estem parlant, doncs, de Jersey i de Gibraltar.

I, l'OCDE diu exactament el contrari del que hauria dit el Govern d'Andorra, és a dir, que el que ha fet la Gran Bretanya és pressionar a les seves excolònies perquè es comprometin.

Bé, nosaltres el que preguntem és que si és cert que el Govern, -sigui qui sigui-, ha fet declaracions com les que l'OCDE ha hagut de desmentir? Ens preguntem, i preguntem si amb

declaracions com aquestes es reforça la credibilitat de les institucions andorranes especialment de cara a l'exterior o no?

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, miri! Bastant breument, tanmateix, estem parlant de suposades declaracions o de llegides, o d'escoltades, en fi... No tothom a Andorra llegeix tota la premsa, no tothom veu tota la ràdio, no tothom veu tota la televisió, i quan es parla d'això i de què no s'ha desmentit, i ja n'hem parlat d'altres vegades, jo li asseguro que si el Govern -i repeteixo aquí- hagués de desmentir sobretot titulars de premsa més que articles -no articles de periodistes d'opinió sinó titulars de premsa-, doncs, hauria de tenir un departament només per desmentir o per fer desmentits, i això li passa a qualsevol Govern.

A partir d'aquí m'agradaria saber de què parlem perquè si vostè diu que l'OCDE ha contestat a unes suposades declaracions meves, jo puc haver-me equivocat fent unes declaracions, naturalment, i ho assumiria perfectament i realment rectificaria. Però, voldria saber de què es tracta perquè sembla que un delegat de premsa de l'OCDE -que jo no he llegit el que he declarat- va sortir al pas d'unes suposades declaracions meves... No sé quines són, no sé d'on li van arribar, i no sé on les va llegir, i si les va llegir, o si les va sentir directament... si les va sentir directament difícilment les podia interpretar bé perquè, és clar, devien ser en català... segur. Però, en tot cas, si no ho eren, si eren d'una altra manera, m'agradaria saber de què parlem, no?

En tot cas, a veure... si vol podem fer-ho, serà qüestió de què vostè m'ho digui. Tinc aquestes documentacions, i comentar-les una per una. Però, em fa l'efecte que el debat és més important que el fons de la qüestió. Vostè vol saber si amb declaracions de la mena que sigui es reforça el poder de les institucions... Miri! Jo li diré que les opinions de qualsevol polític són tan respectables les unes com les altres. Jo no crec que una opinió meva que pugui ser equivocada malmeti, per res, cap institució andorrana. És una opinió d'un cap de Govern, els caps de Govern opinen a cada moment contínuament sobre tota mena de coses, i ningú diu que les institucions han estat malmeses per una opinió del cap de Govern.

A veure, que puguin perjudicar unes declaracions desafortunades qualsevol període de negociació sobre el que vostè diu la "desafortunada" o la "famosa" llista de l'OCDE -de paradisos fiscals- li admeto, però és que li admeto que no sé de quines declaracions parlem... I, vull ser molt prudent per això, perquè evidentment de declaracions en fem tots, i sortim a la premsa, sortim als diaris, se'ns comenten les coses però entre el que es pot dir en un moment i el que arriba al carrer hi pot haver un abisme, de vegades... Hi pot haver un abisme d'interpretació, hi pot haver un abisme de manera de fer, naturalment, un titular sobre una declaració però no reproduint-la íntegrament i, en tot cas, reproduint-la fora de context. En aquest moment estem parlant d'una cosa en la que no hi ha context perquè no sé de quin context estem parlant, i no és pas per fugir de missa, eh?... Li asseguro que no. M'agradaria saber de què parlem exactament, i si jo m'he equivocat rectificaria gustosament, però li asseguro que em fa l'efecte que la credibilitat de les institucions andorranes, en cap cas -suposant que hagués passat això que vostè diu- s'ha pogut veure perjudicada per aquestes declaracions, perquè sinó les institucions europees i les institucions de qualsevol país, per unes declaracions d'un polític estarien totes molt malmeses perquè tothom en fa de declaracions en algun moment, en què es pot equivocar o que poden ser d'un caire molt més personal que no polític, si vol.

Em fa l'efecte que no cal desmesurar-ho... però, és clar, s'atribueixen declaracions vingudes de l'edifici Administratiu que s'intenta desprestigiar el menystenir... No!

Jo estic d'acord amb vostè. El que sí que ha passat segur és que el Regne Unit ha fet el necessari perquè les seves antigues colònies -en diuen avui territoris- s'hagin compromès a tota una sèrie de coses. Jo no crec haver dit mai, no recordo haver dit mai, que l'OCDE... el Regne Unit hagi pressionat l'OCDE per salvar aquests territoris d'alguna manera. La prova és que no els ha salvat perquè s'han compromès no? Com a mínim això, a posteriori podríem dir això. Fins i tot pot sorprendre en el que vostè i jo estem d'acord. És a dir, el Regne Unit sí que va fer, en aquest cas, els deures de cara als seus territoris aquests dels que estem parlant perquè van acceptar els compromisos de l'OCDE sense

més reserva perquè tampoc podien acceptar altra cosa,
-vull dir, amb cap reserva.

Per tant, em fa l'efecte que si hi ha hagut alguna interpretació que permet creure que jo vaig dir el contrari no ho volia dir, però és que em sembla que no ho he dit... estic convençut de què no ho he dit... Ara, si vostè em porta elements per demostrar el contrari, doncs, ja en parlarem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, miri!... Estem d'acord en dos coses: una que, és clar, és que jo porto aquí una carpeta plena de reculls de premsa però, no és aquest el motiu de la pregunta.

La preocupació meva i la del grup que represento era de si realment, doncs, vostè havia dit el que li atribuïen. M'acaba de dir que no, amb el qual jo ja en tinc prou en relació amb la qüestió aquesta de si Anglaterra havia fet o deixat de fer i, per tant, part del que li volia contestar en aquesta última part de la seva contesta ja no té sentit. Jo li volia contestar que del que estàvem parlant era d'aquestes declaracions sobre Gran Bretanya, perquè vostè em deia: "No sé de quin context i de quines declaracions estem parlant?". Estàvem parlant d'aquestes, vostè ja m'ha dit el que m'ha dit, i a partir d'aquí, doncs, jo crec que poca cosa més hi ha a dir.

S'entén que nosaltres considerem que hauria estat millor que des de l'OCDE no ens haguessin hagut de desmentir Andorra en res. Si no ens havien entès, encara millor.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern?

Cap repregunta?

Passem, doncs, a la segona pregunta.

Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de maig del 2002, relativa a la presència de ciutadans andorrans en el cos de funcionaris de les Nacions Unides.

La pregunta fou registrada amb el número 549-A i publicada en el Butlletí número 33/2002 del 10 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu Cassany. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta pregunta, la motivació és curta però em sembla que prou entenedora.

Es deriva de la situació que som coneixedors que, per exemple, al Consell d'Europa periòdicament hi ha concursos públics per accedir al funcionariat. I Andorra, com a Estat membre, pot veure com els seus ciutadans, si volen, poden optar a accedir a aquestes funcions. En el butlletí oficial -el nostre-, en el BOPA apareixen aquests edictes del Consell d'Europa. Andorra és membre de les Nacions Unides, fins i tot abans d'haver estat membre del Consell d'Europa. Hem demanat informacions que ens porten a constatar que som dels poquíssims països que no hi tenim cap funcionari -estic parlant de funcionari al servei de l'organisme, no de funcionari a la missió. Que se'ns entengui bé per qui no tingui al davant la pregunta. I, per tant, nosaltres preguntem quina és la raó que pot justificar que Andorra no tingui encara cap ciutadà treballant allà, tenint en compte que no hem pogut llegir cap edicte que convoqui o que obri la possibilitat a què un ciutadà andorrà pugui postular a ser funcionari de les Nacions Unides.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em sap greu contestar la pregunta del Sr. Bartumeu. En els termes en què la formula no ens és possible.

Demana al Govern quina és la raó que pugui justificar que Andorra no tingui cap ciutadà treballant a les Nacions Unides com a funcionari internacional.

Com al Consell d'Europa, a les Nacions Unides, també hi ha, un funcionari internacional de nacionalitat andorrana que hi treballa.

La persona en qüestió es va presentar als exàmens per una plaça lliure al maig de l'any 2000, els va aprovar i, per tant, des de llavors conta dins la quota andorrana com a funcionari de les Nacions Unides.

També hi ha hagut candidats per a altres places en el passat, però no havent reeixit els exàmens adients no han pogut accedir a les places a les quals optaven.

Tot i això, crec que és bo que es parli en aquesta Cambra de les possibilitats que hi ha pels joves andorrans de cercar oportunitats de treball en els organismes internacionals dels quals som membres i, particularment, a les Nacions Unides.

Per entrar a treballar al sistema de les Nacions Unides, un andorrà com qualsevol nacional d'un país membre de l'organisme, té vàries possibilitats: pot, una, connectar-se a la pàgina web de l'ONU (www.un.org) o a les pàgines web dels òrgans que en depenen i consultar les places lliures que hi poden haver, i si reuneixen les condicions acadèmiques i d'experiència professional que es demanen, passar els exàmens adients com els que han optat a places fins ara i, si és admès, començar la seva carrera en el nivell que correspongui dins la graella de l'organisme internacional.

Una dificultat en aquesta via és, sens dubte, que per moltes de les places de grau mig i elevat es requereix una colla d'anys d'experiència diplomàtica, cosa que limita per Andorra el nombre de possibles candidats, vist que Andorra no ha comptat amb un servei exterior fins l'any 1993.

Andorra també podria, assumint el cost de l'Estat andorrà, deixar per un nombre d'anys a les Nacions Unides funcionaris d'Afers Exteriors d'Andorra per reforçar l'ONU en sectors específics sense gravar el pressupost de l'organisme.

Això, però, pel nombre reduït mateix de funcionaris que tenim i la gran tasca en volum i en qualitat que realitzen tots, no serà possible fins d'aquí uns anys.

Els països grans amb cossos diplomàtics molt extensos poden optar amb més facilitat a aquesta opció.

Una altra manera de tenir encara més funcionaris internacionals al si de l'ONU serà, però, la possibilitat d'organitzar el que hom anomena "exàmens nacionals de reclutament específics i únics per un país" -en aquest cas Andorra- i pels primers nivells de la graella.

De fet, en referència a l'obertura d'aquesta possibilitat per part de l'ONU, l'organització d'exàmens de reclutament per andorrans va ser una de les primeres coses que es va proposar al Consell de Ministres quan em vaig fer càrrec del Ministeri d'Afers Exteriors, i el Govern d'Andorra en la seva sessió del 13 de juny de l'any passat 2001, va prendre la decisió formal de manifestar a l'organisme internacional l'interès de l'Estat perquè Andorra pogués participar en aquestes proves en el decurs de l'any 2003 d'acord amb les possibilitats de calendari.

La nostra diplomàcia -així ho va comunicar el secretariat de l'organisme-, el 14 de maig d'enguany, la Sra. Ràfia Salim, secretària general adjunta pels recursos humans ens va escriure per confirmar aquest interès del nostre país i començar a organitzar les proves del 2003 que es repartiran en els següents grups: economia, finances, tecnologia de la informació, afers legals, biblioteca i estadístiques.

La pregunta parlamentària posterior del 21 de maig ens dóna una bona oportunitat -i la vull agrair- per començar a donar informació d'aquesta iniciativa que el Govern ha volgut potenciar particularment.

Quan s'hagin publicat les bases de les proves i comencem a veure el nombre de candidats, es podrà determinar, aleshores, juntament amb les Nacions Unides, per veure si aquestes proves es passaran a Andorra o bé a alguna de les seus de l'ONU; possiblement la de Ginebra.

Comptar, poc a poc, amb un nombre creixent de funcionaris als diferents organismes internacionals dels quals Andorra és membre és bo per la projecció internacional d'Andorra, i dóna possibilitats noves de feina als joves andorrans, essent aquests objectius importants pel Govern.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, el ministre ens diu que hi ha un funcionari... Doncs, ens n'alegrem.

Ens diu, també, que hi han hagut exàmens i que no s'han pogut cobrir les places.

Per tant, hauríem de saber a on han estat convocats aquests exàmens, a quin número del Butlletí Oficial del Principat d'Andorra hi ha hagut una publicació que pugui permetre invalidar la meva pregunta en el sentit que no hi hauria hagut una convocatòria pública que permetés als ciutadans andorrans acudir a aquesta convocatòria.

Això seria la primera part de la rèplica.

La segona és que tota aquesta tramitació de la qual ens ha fet referència, i que en aplicació de l'article 5 demanarem tenir còpia d'aquestes comunicacions públiques entre l'Estat andorrà i l'Organisme de les Nacions Unides durant l'any 2001, nosaltres pensàvem saber -també podem estar equivocats si no estàvem en la qüestió- de l'existència o inexistència d'un funcionari. Pensàvem saber que l'Organisme de les Nacions Unides ja havia demanat o havia suggerit a Andorra que s'organitzés un examen d'aquestes característiques i que el Govern d'Andorra fins ara,
-fins al 2002-, no havia contestat. Si estic equivocat, i si se'm demostra amb documents, doncs, també m'alegraré d'estar equivocat en aquest cas.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol respondre?

Sí, teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí... sí. Agraeixo, de fet, la preocupació perquè hi hagin més funcionaris andorrans a les Nacions Unides. Crec que serà molt bo que en tinguem més.

Efectivament hi ha un funcionari o una funcionària que treballa a les Nacions Unides, que va passar els concursos l'any 2000.

Ella va optar per la via -i com els altres que s'han presentat i que no han tingut, evidentment, i els noms millor no dir-los, doncs, per la privacitat de les persones, no? S'entén. Però, aquesta gent, doncs, s'han presentat a proves, han consultat, doncs, les pàgines de les Nacions Unides, en les quals normalment es posen les convocatòries dels exàmens, i ho han fet pel seu compte.

El que passa és que hi ha l'altra possibilitat, que és la corresponent que vol organitzar el Govern, justament en organitzar exàmens nacionals que es fan al país, si hi ha prou candidats, o en una de les seus de les Nacions Unides, on hi poden optar els nacionals, els ciutadans d'aquest país, i presentar-se a unes places en concret que són normalment places de començament, és a dir, P1 o P2, que són les primeres places de les Nacions Unides.

La proposició de fer aquests exàmens nacionals, efectivament va arribar l'any 2001, i ja havíem parlat amb les Nacions Unides en alguna ocasió perquè en el passat se'ns va formular formalment. El dia 13 de juny -si no m'equivoco... el dia 13 de juny, efectivament, de l'any passat- es va proposar al Govern -hi ha una constància en l'acta de Govern del dia 13 de juny- de demanar a les Nacions Unides que a l'any 2003 es fessin aquestes proves, i el 14 de maig va arribar la carta de la Sra. Salim en la qual deia, doncs, que volia confirmar aquesta posició del Govern d'Andorra per fer aquestes proves l'any 2003, a la qual cosa es va respondre afirmativament tal com el Govern havia decidit el 13 de juny de l'any passat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, la repregunta és que ara, poc a poc, ja ho vaig acabant de copsar això.

És a dir, el 13 de juny del 2001 la direcció de personal de les Nacions Unides s'adreça -pel que jo sé- a la missió d'Andorra davant de les Nacions Unides, i li proposa aquest examen de selecció. I fins al 14 de maig del 2002 -primera part de la contesta del ministre- el Govern andorrà no contesta, és a dir, ha passat quasi un any...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau...

Ja ha acabat Sr. Bartumeu?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, perquè com que diu que no l'he entès, doncs, a veure si ho puc entendre...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre voleu contestar, voleu respondre? Sí?

El Sr. Juli Minoves:

Sí, perdoneu, excuseu, no volia pas dir això.

El que volia dir, segurament, és que m'he expressat malament, però...

(Se sent riure)

A veure, al començament de l'any 2001, i particularment quan comença la legislatura hi ha una comunicació de les Nacions Unides proposant de fer aquests exàmens. El Govern el dia 13 de juny examina aquesta proposició, i el Govern ho fa contar en acta i decideix que es contestarà a Nacions Unides perquè es facin aquests exàmens l'any 2003.

Aleshores es comunica, mitjançant la missió d'Andorra a les Nacions Unides aquesta posició del Govern, que es faran aquests exàmens l'any 2003. El 14 de maig, la Sra. Salim, que és la subsecretària de les Nacions Unides als afers... del 2002, perdoni!... el 14 de maig del 2002, la Sra. Salim escriu al Govern d'Andorra dient: "Confirmeu aquesta posició de fer els exàmens al 2003, i si és així, doncs, ho faríem de la següent manera, x, y, z, etc.". I aleshores nosaltres confirmem a les Nacions Unides que efectivament així es farà, tal i com ho havíem decidit: el 13 de juny de l'any 2001.

És així més o menys, no sé si s'ha entès, però...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, la repregunta és que dins d'aquest procediment x, y, i, z, al qual ara es feia referència, si hi haurà una publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra? -tal i com es fa pel Consell d'Europa i per les beques *Fullbright* de les quals abans no he pensat parlar-ne.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre?

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Sí, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí.

Ja li volia concretar això abans perquè el Sr. ministre no ha contestat aquesta part perquè sé que a vostè li interessava saber això.

A veure, la decisió de publicar tot el que s'ha pogut del Consell d'Europa, etc, es va prendre quan vam ser membres del Consell d'Europa, però per les Nacions Unides no es va fer. El motiu no és que hi hagi una infinitat més d'edictes, i de proposicions i de temes que probablement el 90% no són ni imaginables per a la gent d'Andorra sinó que en aquell moment havíem pensat la manera de poder-ho fer més efectiu, -*inclús*, pel Butlletí Oficial, tot i que s'ha generalitzat el seu ús, també per internet. La veritat és que per a les ofertes directes de les Nacions Unides, hem estudiat i ho estem preparant des del ministeri, per tal que la mateixa web del ministeri i el mateix personal que tenim al ministeri comuniqui a totes les persones interessades, de la forma de comunicació que sigui -per internet, per telèfon o per carta- la manera d'accedir directament a la web de les Nacions Unides, concretament als temes interessants. I, em sembla que podem pensar, també, que de la mateixa pàgina d'Exteriors es podrà fer una derivació directa cap a aquesta web sense que la gent hagi de venir al ministeri a dir: "Miri! a mi m'interessa eventualment una cosa així". Perquè potser un andorrà que estigui... no sé, a Anglaterra o a qualsevol país del món i que estigui interessat d'anar allà no cal que vingui a Andorra per enterar-se, no?

És clar, aquest tema jo sé que, em consta a mi, i em sembla que estem d'acord amb això, que les persones que tenen la voluntat, que tenen la preparació i, per tant, després d'aquesta preparació, la voluntat d'anar a Nacions Unides, són persones que estan al corrent d'aquest sistema. Ho han de fer així perquè és la millor manera possible.

El que és molt important -com ha destacat el Sr. ministre, i també hi estarem d'acord-, és això, que es puguin fer aquests exàmens a Andorra també perquè aquests ja són per a una categoria determinada de gent. Es pot trobar molta més gent a Andorra interessada que persones a les quals es requereix tants anys d'experiència diplomàtica, que costen de trobar en un país jove i diplomàticament parlant com és el nostre.

Jo confio que en poc temps això pot avançar força, i si veiéssim que el volum de publicació es pogués publicar sobretot allà on hi ha efectivitat, doncs, no dubtaríem en fer-ho en el Butlletí Oficial, no és pas un estalvi de paper que volem proporcionar de cap manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Una altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, molt curta.

A veure, em sembla molt bé tot el que acaba de dir el Sr. cap de Govern pel conjunt de les convocatòries de les Nacions Unides, però, la repregunta anterior era: per aquest examen específic, nacional que té una denominació tècnica diferent, que el ministre ha dit, és per aquest que jo crec que s'hauria de fer.

És a dir, que no solament demano sinó que ja opino: crec que s'hauria de publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

És per aquest que preguntava, ara.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula per respondre.

El Sr. cap de Govern:

Naturalment accepto el que vostè diu, i jo reconec no solament això... Jo penso que en el moment que tinguem això fet, no serà solament això sinó que serà el propi Ministeri d'Exteriors amb qualsevol altre ministeri que estigui interessat en el tema o amb els comissionats de la societat de la d'informació o qualsevol organisme del Govern. Val la pena que faci una roda de premsa per comunicar-ho, i perquè s'estengui a tots els mitjans de comunicació, -no solament al BOPA que té una base limitada.

Jo penso que això serà fàcil de fer, i el portaveu ja se'n ocuparà.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Cap més repregunta?

Passem, doncs, a la tercera pregunta.

Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 5 de juny del 2002, relativa als motius pels quals el Govern encara no ha fet diversos reglaments previstos en la Llei de la contractació pública.

Aquesta pregunta fou registrada amb el número 579-A i publicada en el Butlletí número 33/2002 del 10 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El 9 de novembre de 2000 el Consell General va aprovar la Llei de la contractació pública.

Aquesta llei fou publicada en el BOPA número 75 de l'any 2000, de data 6 de desembre, i va entrar en vigor, de conformitat amb el que estableix la seva disposició final, el dia 7 de març del 2001, tres mesos després de la seva publicació al BOPA.

El capítol VI de la Llei -articles 55 a 65- regula la classificació administrativa, tant de contractistes d'obres com d'empresaris subministradors, i crea el Registre de Contractes i la Junta de Contractació Administrativa. Tanmateix, perquè la Llei pugui ser operativa en aquests punts és necessari, tal com es preveu de forma explícita en la mateixa Llei, un desplegament reglamentari que desenvolupi diferents aspectes com, per exemple, els diferents grups, subgrups i categories de la classificació administrativa d'obres -article 55-, les condicions que han de complir els contractistes per a poder ser classificades en els diferents grups i subgrups -

article 56-, els requisits per a la renovació de la classificació -article 58-, la tipologia dels subministraments per a la classificació administrativa d'empresaris subministradors -article 60-, la composició i el reglament de funcionament de la Junta de Contractació Administrativa -article 64- o les precisions que han de contenir les anotacions del Registre de Contractes -article 65.

La Llei, mitjançant la classificació administrativa, en la seva doble vessant de contractistes d'obres i d'empresaris subministradors, pretenia instaurar un mecanisme per agilitar i facilitar els tràmits als empresaris que contracten amb les administracions públiques i promoure la lliure concurrència.

No obstant això, ja ha passat més d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei sense que el Govern hagi aprovat el reglament o reglaments necessaris per a què els aspectes de la Llei enunciats puguin ser operatius.

I es pregunta: per quins motius el Govern encara no ha aprovat els reglaments que preveu la Llei de contractació pública que desenvolupen la classificació administrativa, la Junta de Contractació Administrativa i el Registre de Contractes?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Finances.

Teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

La pregunta del conseller del Grup Socialdemòcrata demana els motius que justifiquen un retràs en l'aprovació per part del Govern del reglament o reglaments que han de completar la Llei de contractació pública per a la seva total aplicació.

La Llei de contractació que va aprovar el Consell General en data 9 de novembre preveia unes millores notòries en relació amb la llei del 1985 que va ser d'aplicació més de quinze anys.

Aquestes millores ja van ser exposades en aquesta Cambra però només en faré un breu repàs perquè la llei del 2000, per si sola sense necessitat de reglaments, aporta millores substancials. Es tracta d'una llei tècnica i rigorosa que ha permès adequar la contractació pública a les normes posteriors i sobretot a la Llei general de les finances públiques. Ha inclòs en el seu abast la resta d'entitats i corporacions públiques, ha regulat els contractes de subministrament, ha simplificat els tràmits requerits als contractistes a l'hora de contractar amb l'Administració sense perdre rigor ni eficàcia en els procediments, ha clarificat els procediments de licitació i adjudicació, i ha creat el registre de contractes que ja és vigent.

La llei, però, era més ambiciosa i va incorporar uns articles que es desplegarien reglamentàriament per facilitar la gestió amb els contractistes i millorar els procediments administratius.

En el moment de l'aprovació vostès no estaven del tot d'acord amb algun d'aquests articles perquè semblaven difícils d'aplicar, i van presentar una esmena de supressió dels articles 55 a 63 de la llei. Nosaltres vam defensar la seva inclusió i sabíem que els articles que requereixen aquest desplegament no són fàcils de desenvolupar però no per això hi hem de renunciar.

Aquests mecanismes de control van en línia amb els contemplats en les lleis de contractació pública més avançades, però, la novetat d'aquests conceptes en el nostre país, demana un desenvolupament reflexionat com el que s'està duent a terme.

Pensem que val la pena donar-se el temps i els mitjans necessaris, primer: perquè la no existència dels reglaments als quals fa referència la seva pregunta en cap cas dificulta l'aplicació de la nova Llei de la contractació ni de les nombroses millores que conté respecte de l'antiga legislació, i; segon: perquè aquests reglaments s'hauran d'aplicar durant un llarg període de temps ja que modificar contínuament les condicions segons les quals les empreses accedeixin als mercats públics representaria un perjudici tan o més gran que la no existència d'un marc normatiu que reguli aquest accés.

Des de l'aprovació de la llei es van crear quatre comissions de treball per desenvolupar una temàtica concreta: l'una es va centrar en l'estudi dels contractes d'obres i de la seva posterior classificació; la segona tenia permissió de determinar els tipus de subministraments; la tercera s'encarregava d'establir els procediments administratius informàtics i la quarta s'encarregava de l'estructura del reglament i la resta de punts a integrar-hi.

A partir d'aquest punt es va redactar l'esborrany del reglament. Val a dir que la feina d'aquestes

comissions és suplementària al treball diari dels funcionaris i és precisament perquè són els funcionaris que ho estan fent que coneixen millor el funcionament dels mercats públics i han dedicat un temps important per aportar-hi millores.

Puc dir ja que el futur reglament contindrà uns vint articles i vuit annexos, regularà la junta de contractació administrativa -és a dir, la seva composició, les funcions, el seu funcionament-, regularà la classificació administrativa -el seu procediment d'atorgament, els requisits per sol·licitar-la-, i les acreditacions tècniques, financeres, de mitjans humans, etc, i els criteris d'atribució. També inclourà la revisió i renovació de la classificació, i es regularan les unions temporals d'empreses, el contingut de plecs de clàusules administratives i tècniques i el registre de contractes per acabar-lo de determinar.

L'aplicació del reglament, és cert, que permetrà que alguns articles de la llei siguin de plena aplicació i millorarà encara més les relacions entre els contractistes i les administracions, i així com suggeríeu, promoure encara més la lliure concurrència.

El desenvolupament del reglament permetrà, sens dubte, facilitar els tràmits i l'accés a la contractació amb les administracions però la publicitat, la transparència i la concurrència queden definitivament fixades en la llei.

Discrepem de l'opinió del seu grup parlamentari quan diu que la Llei de la contractació pública o no s'aplica o s'aplica malament. Aquesta Llei el que té és la pretensió de tenir una durada tan o més llarga que la llei del 1985, i esperem que s'aplicarà amb més temps, completa amb els reglaments que incompleta. Això no deixa que en els millors terminis el Govern podrà procedir a la revisió i aprovació del projecte de reglament i tenir la seva publicació al BOPA, posteriorment.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals vol replicar?

Sí, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta no posa en dubte que la llei permeti transparència amb l'adjudicació de la contractació.

La pregunta qüestiona essencialment des del punt de vista dels empresaris la dificultat que els hi planteja a l'hora de la lliure concurrència a empreses d'aquí i a empreses de fora, el fet de què no existeixen encara les classificacions, i està ocasionada essencialment per això.

Llavors, la meva repregunta és molt senzilla, és si és que em podeu donar un plaç, o ens podeu donar una data o un plaç d'elaboració i d'entrada en funcionament d'aquests reglaments.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra vol respondre?

Teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

A veure, estem d'acord en què aquests reglaments ajudaran a facilitar aquestes relacions amb els contractistes i les administracions com ja deia, i em sembla que parlar del proper trimestre és una data raonable.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, una pregunta molt senzilla, i sense eufemismes: si ho he entès bé, hi ha una sèrie d'articles que no s'estan aplicant de la Llei?

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra teniu la paraula per respondre.

La Sra. Mireia Maestre:

A veure, la Llei el que preveu és un cert nombre de requisits per a totes les persones o empreses que volen contractar amb l'Administració.

Hi ha uns articles de la Llei que és la "Junta de contractació", la "Classificació d'empreses" que ja estaven regulats en la llei del 1985 i... -que tampoc va haver-hi un desplegament normatiu en aquest sentit de la llei del 1985- que el que

fan és facilitar l'equiparatge d'aquestes empreses a l'hora de contractar amb l'Administració. Això no deixa que quan hi ha uns criteris que s'estan demanant per exemple, en contractació d'obres, i que es demani una certa experiència a l'hora de poder accedir a una contractació, a un mercat públic, ara es demana amb unes acreditacions que cada vegada s'han d'anar aportant. El que passarà amb aquesta classificació d'empresaris és que aquesta experiència ja haurà estat valorada per l'Administració prèviament, i per exemple en aquest cas no caldrà aportar cada vegada el testimoni de les obres que s'han fet amb anterioritat.

Però, és a dir, per contestar-li més clarament, doncs, diu que s'apliquen tots els criteris necessaris, però faltaria millorar el procediment administratiu.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Si no hi ha cap altra repregunta passarem a la següent, a la número 4.

Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 de juny del 2002, relativa a l'augment molt important de les importacions de tabac durant els primers mesos del 2002 i la seva incidència en el contraban de tabac.

Aquesta pregunta fou registrada amb el número 602-A i publicada en el Butlletí número 35/2002 del 17 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Una breu introducció pel que fa al calendari.

Aquesta pregunta com acabeu de dir, Sr. síndic, la vam entrar el dia 7 de juny -per tant, vol dir que l'havíem elaborat uns dies abans- i precisaré que el servei d'estadística del Cos de duana va fer tramesa al Consell General de les estadístiques incloent les importacions de maig al 13 de juny del 2002. És a dir, que quan jo vaig redactar aquesta pregunta només disposàvem de les dades de les importacions fins al mes d'abril. Dic això perquè si després -i no ho desitjo- ens haguéssim "d'enfrascar" en debats sobre xifres d'importacions, ja dic des d'ara que la pregunta estava fins al mes d'abril. I fins al mes d'abril les xifres eren preocupants perquè amb aquests comparatius que fa el Servei de Duana, entre el realitzat el març del 2001 i el març del 2002 hi havia un augment del 54,2% d'ingressos de tabac, i entre el realitzat a l'abril del 2001, i a l'abril del 2002 uns 55,7% d'augments dels ingressos, el que donava sobre l'acumulat del mateix període del 1991 un 33,7%.

Amb les dades de maig que són les últimes, de les quals òbviament es pot disposar, aquest percentatge d'augment sobre l'acumulat baixa cinc punts i està al 27,8%, però en tot cas, la nostra preocupació era per aquests dos augments que semblaven molt importants.

I, per tant, la pregunta apareix en el moment en què tornen a aparèixer per les nostres muntanyes aquests cossos especials de repressió del contraban. I el que preguntàvem al Govern, i pregunto avui, és que si és clar que l'augment de les importacions conjunt amb el fet de què els nostres veïns del sud denuncien públicament que hi ha un augment preocupant del contraban i ens tornen a enviar cossos especials, creiem nosaltres que és de difícil cohabitació amb la voluntat d'arribar a un acord amb la Unió Europea vist l'històric que portem a sobre de les esquenes tots plegats, del tabac, no?

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, en primer lloc no faré una guerra de xifres però jo li reconec que sí, que hi ha hagut un augment fins al maig i, fins i tot, fins al juny -que acaba ara-, però sí que hi ha una dada que s'ha de dir: vostè les dades que fa servir són les d'ingressos de duana, oi? i aquests ingressos són ingressos amb impost. Llavors, vostè sap tan bé com jo -i el ministre de Finances més bé que jo- que s'han de ponderar en funció de l'augment de la taxa de l'any passat.

Tot i aquest augment de la taxa ponderat, que no està en les xifres que vostè diu, per tant aquest percentatge baixa, però el percentatge de paquets... transformat en paquets augmenta, d'això no n'hi ha cap dubte, i augmenta bastant. Però no les xifres que ha dit vostè, aquests percentatges que ha dit vostè s'han de ponderar en funció de què precisament els cinc primers mesos de l'any passat la taxa era l'antiga i els cinc primers mesos d'aquest any la taxa és la nova, la que es va aprovar en aquesta Cambra el mes de juliol. Per tant, és el 20% per l'espalillat i un 13% -em sembla- el fabricat.

Dita aquesta precisió que és òbvia, he de dir que els grups especials que estan a la frontera espanyola no són els antics GAR, són uns altres, són uns grups normals operatius de la Guàrdia Civil -segons tinc entès-, però, en fi, també li he de dir que ens preocupa a nosaltres, i que hem fet la feina i que l'estem fent. Nosaltres fem la feina que ens correspon per aplicar la llei, i aquesta llei, doncs, ha donat els resultats que dóna... vull dir, és la que tenim, és la que vam fer, és la que vam fer amb el vot només dels lliberals, certament, i a partir d'aquí doncs, la posem en marxa, i l'estem aplicant des del primer dia.

El que passa és que, també, les xifres del tabac sempre s'han de mirar amb una mica més de perspectiva, no molta més, però al cap de l'any les puntes varien molt. Aquest any s'observa una regularitat, -per dir-ho així-, de l'augment d'importacions que deu tenir a veure, suposo jo, amb el tipus de progressió de l'economia andorrana des de la temporada d'hivern, etc... cap a l'estiu. Però una cosa perfectament regular. La xifra... la ratlla... diguem la gràfica -que això sí que és estadística- dóna una línia molt regular. En canvi, l'any passat era per salts, era una gràfica de bonys, i de parades, i d'estacionades i de tornar a passar. Això, també és degut, i ho sabrem tots aquí, en el moment en què es parla d'augment o no d'augment de taxes del tabac, i això sempre es produeix cada any.

Per tant, les xifres que els altres anys ens havien preocupat en un principi a tots, al final de l'any havien quedat reduïdes en uns paràmetres que no havien de preocupar tant, però, és clar, jo no puc saber el que passarà a partir d'ara, però sí, que li puc assegurar que ens preocupa, i que per això, ja que ens preocupa també, i no solament per la pregunta que ha fet vostè, -com vostè sap molt bé ja fa temps que parlàvem d'un augment de taxes que s'hauria de fer anyalment, etc, etc, i que hem parlat aquí moltes vegades-, ara hi ha la proposta de llei en aquest Consell General per fer-ho en els terminis que es pugui.

A partir d'aquí, el que també he d'afegir és que la funció de la policia i de la duana continuen, segueixen, es fan amb els mitjans que tenim que no són els òptims que hauríem de tenir, certament, però em fa l'efecte que tothom es va concienciar més tothom de què el país ha entrat en una normalitat. Que això pugui afectar el plantejament de l'acord de cooperació... jo desitjo que no... Em fa l'efecte que podem, perfectament, anar a Europa dient: "Estem fent la feina, i estem fent els deures en tot el que ens correspon" i, en fi, ho fem, i no vull ara parlar dels altres que no els fan... no en parlaré. Però, recordi que vostè sap tan bé com jo que hi ha països que són futurs membres de la Unió Europea que precisament a l'entrar a la Unió Europea els hi anirà molt bé potser perquè la Unió Europea els ajudarà a fer molt els deures en aquest aspecte, en aquest tema, certament, amb unes quantitats i uns volums que no tenen res a veure amb la petitesa de les quantitats que estem parlant ara, en aquest moment, a Andorra. La qual cosa no ens excusa de cap manera de baixar la guàrdia en cap moment, i li asseguro que els ministres que porten el control de duanes i de policia ho tenen tan clar com jo mateix i com, segur, també vostè.

Per tant, jo confio que això no sigui així, però tenim la facultat de reaccionar en cada moment de la manera que podem... l'augment de taxes de la manera que podem, no d'una manera més efectiva o més immediata com passa en tots els països d'Europa però, en fi, de la manera que podem fer-ho, ho anem fent.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, és per l'última part, gràcies Sr. síndic, per l'última part de la intervenció.

A veure, jo, de manera subliminal em sembla entendre en l'última part de la contesta que és clar, que el procediment actual... i, bé, jugo amb ventatja perquè aquest migdia he tingut un debat amb el president del Grup Parlamentari Liberal i també hem parlat d'aquesta qüestió.

És a dir, que és subliminal però em sembla que ja sé per on va.

Si el que s'ha de fer és una llei d'impostos especials que permeti al Govern d'actuar amb més agilitat en aquesta matèria, doncs, nosaltres estem disposats a examinar-ho, si és que jo l'he entès bé, però el que jo crec és que és clar, entrar-ho la vigília d'acabament del període de sessions i paradoxalment no demanar una tramitació d'urgència, ni una habilitació de dies en període de vacances parlamentàries, Sr. cap de Govern, ens porta a la conclusió de què no hi ha cap pressa en augmentar aquestes taxes... És una conclusió jo diria que dimana del calendari, i és clar, si hi ha aquest desequilibri de preus és evident que la fletxa de les importacions quan en tornem a parlar,
-que segurament ens tocarà de tornar-ne a parlar en la sessió de control del Govern del 14 de setembre, si no m'equivoco, de data en el calendari- aleshores ja tindrem estadístiques de juny, juliol i agost, i jo em temo que les importacions pujaran molt perquè evidentment, doncs, els qui importen legítimament tindran temps suficient per omplir els magatzems, no?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern vol respondre?

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, certament jo recullo la seva opinió sobre aquest tema, i celebro de constatar el que em diu vostè, del perquè no hem emprat els sistemes d'extrema urgència, quan aquí hem estat set anys sentint de què era un sistema inadequat, i que no el podíem fer servir. Li agraeixo que ho digui perquè el problema que tenim -i això és un tema més jurídic que polític- és que no és tan fàcil tampoc, fins i tot, fer una llei que permeti una habilitació legislativa continuada. A l'habilitació legislativa se'ns informa, ja sap vostè també que hi va haver un Aute del Tribunal Constitucional, però malgrat aquelles indicacions que donava aquell Aute, no està clar per a molts experts la manera en què es podria tenir una habilitació legislativa que anés més enllà d'un sol acte. És clar, llavors tenir una habilitació legislativa en aquesta Cambra pel Govern, perquè vull fer un sol decret no té cap sentit; val més emprar el sistema de la llei d'extrema urgència i necessitat, sense cap dubte, i això és una cosa que jo recullo i jo penso que és així de moment. El que passa és que, és clar, està molt limitat. La pròpia Constitució i el Reglament del Consell General limiten molt la possibilitat de trobar una fórmula d'impostos especials que ho permeti, hi estem treballant i no hem fet res, ara, aquests dies perquè volíem tenir-ho més paït. En el moment que ho tinguem més avançat en parlarem amb tots vostès per veure si trobem alguna fórmula que pugui ser acceptable i que permeti més agilitat en aquest tema.

Ara no és tan imperiós, com ho ha estat en d'altres vegades, de demanar l'extrema urgència i necessitat i forçar una mica la maquinària, -sóc conscient que és forçar l'esperit de la llei, sobretot l'esperit de la Constitució, bàsicament, no la lletra- és perquè el diferencial tampoc està tan disparat en relació amb Espanya i en relació amb França. El diferencial es manté i les dades no les tinc ara, aquí, però les hi passaré, no caldrà que me les demani per l'article 5 sinó que les hi faré passar.

El diferencial no és tan desorbitat en absolut, vull dir, està més bé a favor d'Andorra, ara -és a dir en contra d'Andorra per dir-ho així- que en alguns moments havia estat. Per tant, no ens mantenim en uns paràmetres exagerats i esperem no mantenir-nos-hi tot i les implicacions laterals que hi ha en aquest tema que són moltes, com vostè sap.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Cap repregunta?

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Més que una repregunta potser és un suggeriment. El puc formular en forma de repregunta, si vol.

No s'ha pensat en la possibilitat dins del marc que tenim, legal actual, i que s'ha emprat ja d'altres vegades? És el procediment normal demanant d'escurçar el plaç d'esmenes, de reduir el plaç d'esmenes a tres dies el que fa que pràcticament en una setmana o deu dies com a

molt, es pot passar una llei d'aquest tipus per la Cambra.

Ho deixo caure.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Li agraeixo el suggeriment.

La veritat és que a l'hora de la veritat, l'efectivitat de l'escurçament d'esmenes no és tan com vostè diu perquè de fet hi ha les festes en els dies hàbils, però aquesta és una possibilitat. El problema és que estem davant de les vacances, i habilitar el juliol per fer una sessió, jo no hi tinc cap inconvenient, jo ho agrairia que es pogués fer, no es descarta, i em sembla, si no m'enganyo, -i no sóc jo de cap manera un expert en el Reglament, d'això n'és el Sr. síndic, que per això està en el lloc que està- no sé si una vegada presentada la llei es pot demanar també l'escurçament d'esmenes, una vegada abans de què passi a tràmit de Sindicatura.

Però, és clar, ens trobem a l'estiu, tanmateix això. Aquest és el problema principal, i tampoc farem una sessió el mes d'agost per una llei d'aquestes, m'imagino, no?

Sobretot sabent el que he dit abans. El que he dit abans és que no hi ha un augment de diferencial.

Si tinguéssim la perspectiva de què en algun país pròxim hagués de fer un augment del preu del tabac molt important en els pròxims seixanta dies, potser ho haguéssim fet d'una altra manera, però aquesta possibilitat no crec que hi sigui, ara mateix.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Alguna altra repregunta?

Doncs, passem a la següent, la número 5.

Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2002, relativa al finançament de la precandidatura d'Andorra la Vella per als Jocs Olímpics d'hivern 2010.

La pregunta fou registrada amb el número 620-A i publicada en el Butlletí número 35/2002 del 17 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 30 d'abril, durant la seva compareixença davant de la Comissió Legislativa d'Educació, el Sr. ministre d'Educació, responent a tres preguntes per mi formulades, va explicar que el finançament de la precandidatura d'Andorra la Vella per als Jocs Olímpics d'hivern 2010 es feia exclusivament a càrrec de capital privat. Les notícies aparegudes posteriorment als mitjans de comunicació no sembla que confirmin aquestes explicacions. Per aquest motiu, pregunto: pot indicar-nos el Govern si, fins al moment, ha invertit capital públic en aquesta precandidatura? I, en cas afirmatiu, per quins imports i a càrrec de quins capítols del pressupost?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Una vegada presa la decisió per part del Comitè Olímpic Andorrà d'acceptar la proposta del Comú d'Andorra la Vella de ser ciutat precandidata als Jocs Olímpics d'Hivern 2010, i comptant amb el suport total del Govern d'Andorra, vaig demanar de comparèixer davant de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports en reunió pública per informar del calendari de treball a seguir per part de la comissió tècnica fins al lliurament de les vint-i-dos respostes al Comitè Olímpic Internacional que és el 30 de maig i el treball de la creació d'una fundació, la fundació olímpica,

englobant les tres institucions signatàries, que són el Comú d'Andorra la Vella, el Comitè Olímpic Andorrà i el Govern d'Andorra.

En la resposta a la pregunta del Sr. Casal de què si vaig dir... -aquesta seria la primera part- és veritat que li vaig dir que s'havia estudiat un pla d'accions i que els diners vindrien, en aquesta fase, a càrrec de capital privat.

També vaig dir en aquesta resposta que la meva presència només era com a president de la comissió tècnica, i d'assumir la responsabilitat de portar a terme l'encàrrec de la fundació de fer un estudi de viabilitat abans del 24 de maig de la candidatura d'Andorra la Vella 2010. I, aquest tema en concret, el de finançament, eren competències de la fundació olímpica en els períodes de decisions.

El passat 16 d'abril del 2002 es van aprovar els estatuts de la fundació "Andorra la Vella olímpica", amb la finalitat de dotar de l'entorn jurídic necessari a les institucions implicades en el projecte d'aspirar als Jocs Olímpics d'Hivern de l'any 2010.

Les institucions signatàries de la fundació han estat el Govern d'Andorra, el Comú d'Andorra la Vella i el Comitè Olímpic, com he dit abans.

Per tal de portar a terme els treballs necessaris, el comitè tècnic de la fundació "Andorra la Vella olímpica" va lograr un pressupost per aquesta primera fase que finalitzarà el 31 d'agost, de 448.000 euros, xifra que servirà per afrontar les despeses generades no només pels treballs tècnics sinó pels complements d'informació que pugui demanar el Comitè Olímpic Internacional; aquí es tenen d'afegir 500.000 dòlars que, per exemple, es van demanar una setmana abans d'entregar el dossier per totes les precandidatures que es presentaven en aquesta fase...

(Se senten veus)

... Per tant... 100.000 dòlars.

Els estatuts de la fundació, expressament l'article 7, regulen els béns i les aportacions que rep la fundació. En aquest sentit l'associació de la banca andorrana va fer una aportació inicial de 225.425 euros quantitat que ha constituït el capital inicial de la fundació.

La resta fins a arribar als 448.000 euros pressupostat, és a dir, 192.572 euros és l'aportació que fa el Govern d'Andorra al seu projecte de país.

Atesa la urgència que va marcada pel calendari que estableix el Comitè Olímpic Internacional, el Govern en data 29 de maig del 2002 ha acordat aprovar un avenç de fons de 192.575 euros i tal com preveu la Llei general de finances públiques del 19 de desembre de 1996 es proposa al Consell General la rectificació d'aquests avenços de fons mitjançant la presentació del Projecte de llei de suplement de crèdit de la partida pressupostària que va entrar en aquesta Cambra el 12 de juny del 2002.

Finalment, podem dir que ja, per afirmar la contesta, en aquell moment podem dir que el projecte olímpic es treballa en dos fases: una primera fase que és l'estudi de viabilitat, i una segona fase que és la fase de precandidatura.

En aquell moment es va treballar, en la primera fase, que justament entitats privades com podien ser empreses del país i l'associació de bancs poguessin recolzar aquest projecte, i després entrar la part pública.

En un moment donat es va decidir que degut al funcionament de la candidatura, degut al treball que és fer... dintre del que és el comitè de treball, que s'ha portat a terme, que va aportar això de les empreses privades, es fes més endavant degut a què era important poder entregar les vint-i-dos preguntes. Era important poder explicar el projecte en si tot complet i llavors, deixar aquesta fase per la fase que ara iniciarem a partir del mes d'agost. I, per tant, només amb l'aportació de l'agrupació de bancs i amb la que ha fet front el Govern d'Andorra assumiríem, per tant, el que correspondria al primer bloc de la resposta d'aquestes vint-i-dos preguntes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Francesc Casals?

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, en primer lloc jo li agraeixo, però, m'ha llegit textualment la memòria justificativa que acompanya un projecte de llei de demanda de suplement de crèdit que està en tràmit, i que els consellers vam rebre a casa la setmana passada. O sigui, aquestes dades que vostè m'ha donat ja les tenia i no calien.

Si ho he entès bé, em diu que a la comissió va comparèixer com a president... A veure, a la comissió vostè va venir a explicar-nos el pla

nacional de l'esport, algun altre tema que ara no recordo i la precandidatura olímpica. I jo en tot moment vaig entendre que m'estava parlant un ministre i, per tant, jo la pregunta li vaig fer al ministre. I, vostè quan va haver parlat del 100.000 dòlars de dipòsit, més algun salari dels membres de la comissió tècnica, va ser quan jo li vaig demanar si això seria amb capital privat o públic, i recordo que vaig precisar que, és clar, si és amb capital privat em preocupava com a conseller relativament, però si és amb capital públic, doncs, tenia bastant més interès en saber quin era. I vostè, -per una, no, per tres vegades-, em va dir que fins al moment -que devia ser el 30 de maig- això es finançava -m'ho va dir a mi i a la comissió i això està a l'Acta i a la gravació- que això està finançat exclusivament amb capital privat.

Per tant, la pregunta la faig pel mateix que us he dit, no per atrapar a ningú amb una contraveritat sinó perquè aquell dia em va dir molt clarament una cosa, i em vaig quedar bastant tranquil i ara, doncs, com a conseller em sento obligat a què em digueu: Quin capital? Per quins imports? I fins on arribarem? Perquè entre d'altres coses també tenim el control del diner públic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre d'Educació teniu la paraula per respondre.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, espero que aquestes tres preguntes no siguin tres negacions com va fer Sant Pere en el seu moment, que demà és el seu sant.

(Se sent riure)

No... la veritat és que jo he reconegut que sí. Justament vaig dir, en el seu moment, que era al principi de treballar en tot el projecte olímpic, llavors s'estava treballant en la fundació, en les decisions que en aquest aspecte totes aspiren a la fundació. Per tant, vaig comparèixer curiosament dient que era com a membre president de la comissió tècnica de valoració per tal de portar el tema de valoració del treball.

I confirmo que després de tres vegades li vaig confirmar que sí, que en principi era el diner privat el que assumiria aquesta primera fase. Després més endavant, quan ha anat avançant aquest projecte la fundació, -els patrons de la fundació-, van decidir que per exemple era millor guardar aquesta part que no venia de l'associació de bancs. Si venia d'empreses del país es guardava per més endavant perquè segurament seria més necessari i d'aquesta manera ens implicaríem més en el projecte olímpic que és el que estem realitzant en aquests moments.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern vol completar la resposta del Sr. ministre?

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És per una raó, perquè la qüestió de la participació privada es va plantejar, ja, quan el ministre va explicar a vostès de fer-ho tant com es pogués des de la iniciativa privada fins allà on poguéssim, però, per la premura de temps fer aquest primer balanç ha estat fonamental. El que va ser molt fàcil per part de tots va ser obtenir... -fàcil... a veure, va ser com, lògicament, negociat i discutit com qualsevol cosa quan es demana una subvenció important- prop de l'agrupació d'Andorra es va obtenir molt aviat el suport per una quantitat que vam estimar suficient, tenint en compte que pensàvem que l'altra part d'aquesta quantitat inicial de la candidatura la podríem cobrir -es podria fer cobrir- a base d'altres empreses.

Però, si fàcil és parlar amb una agrupació de bancs que engloba els pocs bancs d'Andorra, -els que hi ha-, era molt més complicat fer un estudi -que el va fer la Cambra de Comerç, i que el tenim i que el fem servir- de les possibilitats i de la capacitat i de la justícia d'un repartiment hipotètic amb diferents escales de valors, lògicament, pel valor de les pròpies empreses i pel seu gir, de tot l'entramat i teixit industrial i comercial andorrà i de tota mena. Era molt més complicat, en tant pocs dies, arribar a ser justos en aquesta decisió i vam preferir... i bé, el Govern què hauria d'assumir en aquell moment? -perquè la fundació ens ho va dir. S'havia d'assumir sobretot en el moment de presentar la candidatura. L'únic que faltava eren els diners per pagar el Comitè Olímpic, que aquests estaven sempre garantits d'alguna manera, perquè el que no podien fer era fer la feina del balanç, fer l'estudi d'impacte i fer tot el

que s'ha fet, dir tota la fundació unànimement -que hi va haver unanimitat per part de tots els que eren allí-, dir que era una candidatura que s'aguantava molt bé i que valia la pena presentar-la. En el moment que això es va decidir, el que no podia fallar era deixar de pagar aquesta quota que demana el Comitè Internacional, i el Govern garantia això, i la va donar.

La prova, els diners que el Govern demana a aquesta Cambra per cobrir no van més enllà del cost d'aquesta fiança.

Primera, per això he dit al Sr. ministre que m'havia semblat sentir que parlava de 500.000 dòlars... Els 500.000 són la segona part, això és una cosa que s'ha tret de la màniga -diguem-ho així-, s'ho ha inventat aquest any el Comitè Olímpic Internacional per la segona fase.

És a dir, les ciutats candidates que passin el tall -eventualment poden ser tres, sis o vuit, no se sap-, se'ls hi demanarà mig milió de dòlars, però no són a fons perdut del tot com tampoc ho són els 100.000 que ara s'han pagat. Serveixen per l'assessorament tècnic dels experts del Comitè Olímpic Internacional que es desplacen a cada país, a cada ciutat i a cada lloc per donar-nos tota la informació que poden. No sé si seran rendibles al cent per cent, o no, però li asseguro que si es tracta d'aquests 500.000 dòlars posteriors per poder ser ciutat preseleccionada, jo estic segur que en el moment que això es doni tothom estarà d'acord, i valdrà la pena.

I, en tot cas, la inversió que haurà fet el Govern en aquesta única primera fase, de moment, li asseguro que per ella sola val la pena, perquè el balanç que s'ha fet de la situació d'Andorra, de les possibilitats que té de les existències que tenim en tots els temes, no s'havia fet mai, i les possibilitats de futur es marquen gràcies a aquest balanç, al marge fins i tot dels Jocs Olímpics. És una feina que jo, sincerament, estudiada per tots els que han treballat aquí, al Govern, la trobem molt econòmica, per dir-ho així, perquè no li puc dir ara, Sr. Casal, naturalment és el futur, fins on anirem? Això ja s'anirà veient. Això es veurà en el futur perquè és clar, triar el tall del 30 d'agost, si el 30 d'agost no passem el tall, no en parlarem més, suposo fins d'aquí dos anys -almenys la intenció seria tornar-ne a parlar d'aquí dos anys-, si passem el tall no n'haurem de parlar fins al febrer, i al juliol del 2003 sabríem si eventualment Andorra la Vella i el país són ciutats olímpiques, o deixen de ser-ho.

A partir de llavors ja sabrem de què parlar, de quins pressupostos, pels pròxims set anys, en el futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, li vull dir al Sr. Cervós que part de la gimcana verbal que m'ha fet, m'alegro de saber que el Sr. Cervós, president de la comissió, respon del que diu el Sr. Cervós ministre, i viceversa. Sinó hauríem de fer les compareixences de dos en dos, matí i tarda, un dia el director i un dia el ministre.

A mi també m'agrada molt la broma, però vaig entendre perfectament amb qui estava parlant, i suposo que un ministre respon del que diu el director i viceversa, i amb això quedem clars, i poder que no em parlem més.

Sr. Forné, *inclús* ahir al vespre a Ordino, se'ns va explicar molt clarament el projecte olímpic, i jo no discuteixo d'aquí endavant. I a més a més, va quedar bastant clar que en qualsevol cas, doncs, hi ha una feina avançada de balanç i d'inventari.

Jo repeteixo, la meva pregunta ve motivada perquè aquell dia se'ns va parlar de bastanta feina feta, i m'adono que ja estàvem embarcats sense saber encara qui ho pagaria. I això no és una repregunta és una constatació.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Cap contesta per part del Govern?

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha cap més repregunta passem a l'última pregunta d'avui.

(Se senten veus)

Si us plau, senyores i senyors... Silenci.

Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data

13 de juny del 2002, relativa a la situació laboral dels ajudants de menjador de l'Escola Andorrana.

Aquesta pregunta fou registrada amb el número 621-A i publicada en el Butlletí número 35/2002 del 17 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Sento que el final de curs sigui tan dur, però la cosa s'ha presentat així.

En el Butlletí del Consell General núm. 25/2002, de data 30 d'abril del 2002, es publicà la resposta del Govern a la pregunta que se li havia formulat relativa a la situació laboral dels ajudants de menjador de l'Escola Andorrana. En aquesta resposta el Govern planteja dues possibilitats de solució perquè aquestes persones no vegin interrompuda durant l'estiu la seva cobertura social per part de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Tot i semblar inclinar-se per la segona solució, una prima a final de curs, el Govern no especifica si pensa adoptar-la i quan. Per aquest motiu, pregunto: quina solució pensa adoptar el Govern per a poder donar continuïtat, tot l'any, a la cobertura de la CASS per aquests treballadors ajudants de menjador de l'Escola Andorrana?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, i responent a la pregunta formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata puc dir que després de les moltes reunions que s'han tingut entre la Secretaria d'Estat de la Funció Pública, el ministeri i també la CASS, moltes reunions perquè és un fet que ens preocupa, és un fet que penso que s'ha de donar qualitat en el procés de la solució final i també, és un fet en el qual volem arribar que tinguin cobertura els dos mesos de l'any, justament totes aquestes persones.

Per tant, ha sigut un any i mig molt intens -que és més o menys el que s'ha estat treballant- i també s'ha optat per donar una prima el mes de juliol als ajudants de pati i menjador que els permetrà fer front a la cobertura de la seguretat social del mes de juliol agost d'aquest any en curs.

Per tant, aquest estiu quedaran totalment coberts.

El Govern, però, no es queda satisfet d'aquesta solució puntual per cobrir la seguretat social dels afectats per a aquest any, i continua treballant en la proposta, ja presentada en aquesta Cambra, en data 30 d'abril del 2002 de forma escrita.

Quan parlem dels ajudants de pati i menjador ens referim a un col·lectiu de persones que treballa de dues a tres hores diàries als centres educatius. Un col·lectiu de persones que la majoria -per ser més exactes més d'un 80%, dada que ha estat comprovada per la CASS- tenen altres feines, i aquest mateix 80% ja disposa de cobertura social al llarg de l'any. També és cert que la gran majoria dels afectats volen continuar conservant els seus altres treballs, els altres anys, per exemple, hem optat per una via clara.

D'altra part un tema tan delicat com aquest, ha necessitat un estudi molt aprofundit de com funciona aquest servei en altres localitats i en altres països, per quin motiu al llarg de l'any s'han realitzat reunions i trobades per veure com s'havia resolt el problema en altres indrets.

D'aquí cal destacar la informació rebuda per part dels ajuntaments de Mataró i Badalona que tenen un funcionament semblant, que funciona amb més de deu anys d'experiència, i que avalen els resultats després del temps transcorregut, ja que volem garantir sobretot la qualitat del sistema educatiu en tots els seus àmbits, *inclús* l'àmbit extraescolar, menjador; s'opta per la solució següent: realitzar el traspàs del servei d'ajudants de pati i menjador a l'APA de l'Escola Andorrana. El Ministeri d'Educació, Joventut i Esports donarà una subvenció a l'APA, a l'Escola Andorrana que serà l'encarregada de gestionar el servei. El Ministeri d'Educació, Joventut i Esports es compromet a ajudar i gestionar el servei i posar a la disposició de l'APA la infraestructura necessària per dur a terme la gestió del mateix.

Per realitzar aquesta acció el dia 7 de juny del 2002 el Ministeri d'Educació es va reunir amb

els representants de l'APA per informar-los sobre la proposta de traspàs d'aquest servei.

En un principi, i després de les explicacions oportunes, van semblar estar d'acord amb aquesta opció proposada, però ens van demanar un temps per poder-ho parlar amb la totalitat dels afectats, altres membres de l'APA.

Actualment ens trobem a l'espera de rebre aquesta resposta que esperem que arribi durant el mes... a finals de juliol.

Si es porta endavant la proposta plantejada tenim uns punts molt positius de considerar: en primer lloc, assumir el cobriment durant tot l'any de la seguretat social; en segon lloc, el contracte pot ser renovable any darrera any sense haver d'esperar un temps incert per al període d'estiu per saber si la persona serà novament contractada; i en darrer lloc, l'APA realitzarà el control qualitatiu del servei i assegurarà el bon funcionament.

Per tant, aquesta opció sembla la més correcta i la que beneficiarà més a totes les persones implicades.

Un cop rebuda la resposta de l'APA -de l'associació de pares de l'Escola Andorrana- es començarà a ajustar el traspàs d'aquest servei, i esperem que sigui al més aviat possible, i esperem que sigui al setembre que funcioni d'aquesta forma.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Casals?

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Això, és clar, no formava part de la meva pregunta però, ara m'esteu dient que hi ha la possibilitat de què es traspassi tot aquest servei a l'associació de pares d'alumnes de l'Escola Andorrana... ho he entès bé.

Per tant, entenc que l'altra solució que donàveu en la vostra resposta a la meva pregunta escrita que parlava de privatitzar el servei, aquesta queda descartada?

És tot Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Pere Cervós:

Sí, en aquest sentit quan vam contestar la pregunta per escrit vam donar, ja, les diferents opcions.

Quan vam tenir la reunió, per exemple, amb l'APA de l'Escola Andorra es van matisar les solucions que hem pogut trobar, però ho vam defensar totalment, jo diria per la qualitat -perquè es resol per l'associació de pares i pel ministeri. L'associació de l'APA, doncs, que es faci càrrec d'aquest servei de la manera que s'ha explicat i tal com s'ha explicat fins a aquest moment.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Només una repregunta.

Això que farà l'APA de posar-los aquestes condicions de treball no ho podia fer el Govern fins ara?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar...

(Hi ha un silenci)

Sr. Casals podeu repetir la pregunta si us plau?

El Sr. Francesc Casals:

Aquestes condicions de treball que m'esteu dient que tindran quan depenguin de l'APA -cobertura tot l'any, etc, etc-, aquestes condicions no les podia proporcionar el Govern fins ara a aquests treballadors?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, nosaltres creiem que justament pel que s'ha expressat, que és un personal, per exemple, que no és fix dins de l'escola i, a més, que té la majoria de feines fora de l'àmbit escolar, seria carregar 80 o 100 persones dins del funcionament, que és un cost, una càrrega per a l'Estat important.

Per tant, abans de fer aquesta mesura pensem que és important, -veient com funcionen en altres llocs, com per exemple el funcionament de l'APA en altres indrets com s'ha parlat-, és la millor manera de gestió. Per exemple, s'està portant des de l'associació de pares als ajudants de menjador, de les cuines i que funciona excel·lentment.

Per tant, si tu fixes que l'APA s'introdueixi dintre d'aquest servei, possiblement els dos organismes poden arribar a un control de qualitat molt millor, i també que els pares hi puguin participar d'una manera molt més ferma.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Cap més repregunta?

Sr. Casals, sí? Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Bé, en aquest cas tenint en compte que a l'Escola Andorrana, el menjador i l'alimentació tenen un estatut diferent de les altres escoles, i *inclús* en la llei formen part del programa pedagògic, jo insistiria en què el Govern gestioni l'APA -que me'n fio cent per cent que el gestioni qui sigui- a veure, que no abandoni també a l'APA o a qui gestioni el control de la feina d'aquesta gent, que fins ara estava ben feta. Però, vull dir, tinguem en compte que l'alimentació, aleshores, el menjador a l'Escola Andorrana és alguna cosa més que en les altres escoles tal com està definit en la llei... no és que ho digui jo.

El Sr. síndic general:

Sí, el Govern vol respondre?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula per respondre.

El Sr. cap de Govern:

Per respondre, és dir que estem d'acord amb el que ha dit el Sr. Casals però, hi ha una cosa que s'ha de dir també i és en relació a l'estatut d'aquestes persones.

A través de la Llei de la funció pública podria sorgir el problema de què si es fessin funcionaris aquestes persones, llavors haguessin de perdre alguna altra feina que compatibilitzen, tal com està passant fins ara.

Per això quan ens diu: "Ho podia fer el Govern...", ho podia fer, però vigilant això: si un 80% està cobert per d'altres assegurances d'altres treballs que són per l'ocupació que els hi dóna, els han de continuar tenint i els volen continuar tenint. Hem de ser cuidadosos en dir: "Bé, ara els incorporem a l'Administració, per tant se'ls hi fa incompatible, per ser una plena dedicació que no és...". Llavors s'havia d'anar jugant entre les dos coses, i per això la solució proposada, que no és definitiva, però que sembla que ho serà, -que ho sigui l'APA-, és la bona perquè passen a dependre funcionalment d'una entitat dels pares, que és la que millor pot controlar-ho, i la que més té interès en fer-ho -com és lògic- i, en canvi, la garantia del Govern al darrera perquè no hi faltin els mitjans, hi serà igual. D'aquesta manera les dos coses es fan compatibles: una possibilitat de treball compartit i en diferents llocs, i la cobertura certa, ja aquest any, tant si es fa això com si no es fa. Aquest any ja ha dit el Sr. ministre que quedaran coberts.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Cap més?

Per tant, doncs, s'ha acabat l'ordre del dia d'avui.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19.20h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 28 de juny del 2002

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de maig del 2002, relativa a les declaracions del Govern sobre l'OCDE.
(Reg. 545-A)

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de maig del 2002, relativa a la presència de ciutadans andorrans en el cos de funcionaris de les Nacions Unides.
(Reg. 549-A)

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 5 de juny del 2002, relativa als motius pels quals el Govern encara no ha fet diversos reglaments previstos en la Llei de la contractació pública.
(Reg. 579-A)

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 de juny del 2002, relativa a l'augment molt important de les importacions de tabac durant els primers mesos del 2002 i la seva incidència en el contraban de tabac.
(Reg. 602-A)

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2002, relativa al finançament de la precandidatura d'Andorra la Vella per als Jocs Olímpics d'hivern 2010.
(Reg. 620-A)

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2002, relativa a la situació laboral dels ajudants de menjador de l'Escola Andorrana.
(Reg. 621-A)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052
Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 821234